

Apollo's kermis-gift aan de Haagsche vermaaksgesinde jeugd. Deel 2

bron

Apollo's kermis-gift aan de Haagsche vermaaksgesinde jeugd. Deel 2. Hendrik Walpot, Dordrecht
1750 (herdruk)

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_apo006apol03_01/colofon.php

© 2014 dbnl

dbnl

APOLLO'S KERMIS-GIFT.

TWEEDE DEEL.

Apollis Kermis Gift. II Deel

Voorbericht aan den Leezer.

WY vinden ons op nieuw verplicht,
 O Lezers, om een Complimentje
 By wyze van een Voorberigt,
 Te plaatsen agter 't Tytelprentje:
 Om u te danken voor u gunst,
 In't koopen van dit Werk bewezen:
 Waar door gy ons geringe Kunst
 En moeyt' ten hoogsten hebt gepresen.
 Want buiten winst of and're reën,
 Zoo krygt geen Digtkunst nieuwe kragten;
 Ten waer hy ziet, dat het gemeen
 Genoegen neemt in zyn gedagten.
 Dit strekte ons dan op nieuws een Spoor
 Om onbekommert voort te varen
 Met meerder yver als te voor':
 Wy spannen dan met lust de Snaren
 En off'ren u dit naageregt;
 Waar in men zelf op yder blaadjen
 Iets vind dat keurig is en Egt,
 Gekipt uit Phoebus beste Laatjen.
 Bestaande dit ons Tweede Deel
 Uit Zangen, noit bekend te vooren.
 Behaagde 't Eerste u wonder veel,
 Dit zal niet minder u bekooren.
 Hier is een tastelyk onderscheid

*In Zangen, die met Geest en Oordeel
 Gemaakt zyn. Weg! de vuyligheid,
 Door baatzugt zaam geraapt om voordeel.
 Wanneer een Lied is zaam geschikt
 Uit vuile of ongebonden reden,
 Waar voor een zedig meisje schrikt;
 Behoorde 't noit te zyn geleden:
 Want schoon het wysje vrolyk gaat
 En Jonker Losbol daarom lagten,
 Het kwaad blyft egter altyd kwaad:
 Men moet zig voor den schyn zelfs wagten.
 Maar als een Zangstuk leerzaam is,
 En met iets geestig is doorweven,
 Verkwikt het de geheugenis:
 Het doet de Vrolykheid herleven.
 De Zangkonst is ons door de Goon
 Voorzeker tot Vermaak gegeven:
 Om door die toverende toon
 De bitterheden van dit Leven
 Te temp'ren met wat soetigheid,
 En onze geesten te verfrissen:
 En dat'er nuttigheid in leid,
 Is blykbaar en dat kan niet missen.
 De Franssen, sonder Tegenspraak,
 Verstaan het konsjen om hun Vrinden
 Voor kleine kosten met vermaak
 t'Onthalen? want zoo haast zy vinden
 Dat hunnen Dis is slegt bereid,
 Zoo weten zy die sob're Zaken
 Straks door een Air vol geestigheid,
 Of koddig Drinklied, goed te maken.
 Een Arbeidsman, die in het sweet
 Zyns aanschyns 't daaglyks brood moet winnen,
 Vergeet al zingende zyn leed,
 En paait daar door zyn arme Zinnen.*

*In't Endt, wat diend'er meer gezeid?
 (Zey Cats) men ziet zelf dat de kind'ren,
 Die veelyds door hun nagt-gekryt,
 Een eerlyk Man den slaap verhind'ren;
 Niet zelden raken in hun rust,
 Op 't zagt gestreel der maatgeluyen,
 Waar mee des Moeders stem hun sust
 En lieflijk weet in slaap te zuyen:
 Maar boven al de Zangkonst geeft
 Ons middel, om het hart te dwingen.
 Wanneer een minnaar't voordeel heeft
 Van met een fraye stem te zingen,
 In't byzyn van zyn Zielvorstin
 En haar een deuntje voor mag kwelen,
 Dat teder uytdrukt zyne min
 En vloeyend is in alle deelen;
 Gebeurd dikwils, dat haar hert
 (Verzagt door de verliefde toonen)
 Geraakt en aangedreven werd,
 Om hem met wedermin te loonen.
 Het lust CUPIDO altemet
 Op't zoet gefluit der Minnezangen
 De Jonge Luy in't Vinkenet
 Der liefde onverhoeds te vangen:
 Gelyk als Orpheus eertyds dee,
 Die 't wilt gedierte wist te temmen:
 En maakten Rotsen zelf gedwee
 Door toverklank van lier en stemmen;
 Dog waar toe ons dus uitgeput,
 Om U die zaken te bewyzen?
 Elk kend alreeds 't vermaak en 't nut.
 Des hoef ik 't werk niet te pryzen.
 Gebruik het slegs met vrolykheid
 Om uwen geesten te vermaken.
 Indien geen nutter bezigheid.*

*Uw raad dit tydverdryf te staken.
Maar zagt ... ik hoor alreeds de REY
Der brave Jeugd met blyde klanken
APOLLO door een Melody
Voor zyne KERMIS-GIFT bedanken.*

Kermis-Mey-Lied.

Stem: *Marsch van Marlbourg.*

AL die nu 't hertje leyd in't bont
 Die zinge heysa, hey.
 Hy springe lustig in het rond.
 't Is KERMIS IN DE MEY.
 Kom wenschen wy van deur tot deur,
 Dat daar geen onheyl ooit gebeur:
 Dat zy, Dat zy, Dat zy
 Steeds even jong en bly,
 By wyn, by Zang, by Snaren
 Nog leven hondert jaren,
 Zo lugtig, klugtig, heysa, hey,
 Als wy zyn in de Mey.
 2. Wy wenschen, dat gy altyd meugt
 Met onverflauwden lust
 Genieten Turkse hemelvreugt,
 Als gy uw liefjes kust.
 Wy wenschen, dat uw lekk're Wyn
 Altyd in overvloed mag zyn:
 En dat, En dat, En dat
 Gy smaak houd in dat nat
 Nooit moet gy scheeve bekken
 Om't boos voet euvel trekken;
 Maar altyd luchtig, heysa, hey,
 Gaan springen in de Mey.

3 Dat nooit een nauwe schoen u kneld,
 Dat nooit uw pakje slyt,
 Dat Boreas nooit waai zo fel
 Dat hy u trooni snyd.
 Maar dat een koeltje als fyn fluweel
 U lieflyk en zagties streel':
 Dat nooit, Dat nooit, Dat nooit
 Uw geldzak zy berooit;
 Maar dat veel goude schyven
 In overvloed nog blyven:
 Al slempt gy lustig, heysa, hey,
 Gelyk LUCUL in Mey.

4. Dat gy nu van uw besten wyn
 Een flesjen tappen dee,
 Wy zouden dan nog blyder zyn
 En zingen Evôé!
 O! Bagchus, Vader van de vreugd,
 Wat kitteld gy de dart'le jeugd.
 Bewaar, Bewaar, Bewaar
 Ons teere hersens maar.
 Houd ons, ô! suiker heylig,
 Voor aller onheil veylig,
 Die luchtig danssen, heysa, hey,
 't Is KERMIS IN DE MEY.

De Wenschen.

Stem: *Reveilles vous, &c.*

ô GÖden! ware ik de eerst ontloken
 En ochtendbloem, die Roosje kiest:
 Die, op haar blanken borst gestoken,
 Zyn leven met dien dag verliest!
 2. Ach! ware ik het fluweele en zoele
 West-windje, dat verfrist haer vel!
 Op dat ik streelend haar verkoele,

Tot Floraas oog- en ziel-gekwel

3. Ach! ware ik 't vinkje, dat zo teder
Zyn orgel voor haar ooren slaat!
Daar zo om den zang den weder-
Keer uyt het Bos, al word het laat.

4. Ach! ware ik slegts die klare golven
Die, tegen 't steken van den dag,
In haren schoot haar zien bedolven;
Gelyk de Minnemoeder plag.

5. Maar my, ô Goon! maar voor een poosje
Dien vloed! wat zou myn eb gezwind
Al golvend ... ach! vergeeft my, Roosje,
Ik wou wel al zyn, wat gy mind.

Zang.

SChreit Oogjes, schreid u uit!
Wykt, ô! roosjes van myn kaken!
't Musje, dat my kon vermaken,
Is helaas de kat ten buit.
't Musje dat my is gegeven
Van myn trouwen teder hert,
Derft helaas! 't onnoozel leven!
Oogjes stikt vry in die smert,
't Musje is nu de kat ten buit,
Oogjes, oogjes, schreid u uit.

Minne-spoor.

Stem

{ *Que chacum de nous s'enyvre:*
{ *Tryn kedaar hoe zal't nou wezen?*

GEbruiken wy, myn Anemone,
Dit stil en lagchend ochtend-uur.
Om herwaarts aan de min te troonen,
Wrocht haar dees schuilplaats de natuur.

Want in dit eenzaam bosje leven
 Verborgten lust en vrolijkheid.
 Geen vrees kan hier ons hert doen beven;
 Dewyl de liefde ons zelve leid.

2. Een vlugt bescheidene getuigjes
 Vervult het lommer en de lucht
 Met schelle keeltjes, werricktuigjes
 Van 't alderedelste genucht.
 Dit Vlietje kerft de klaver-weiden
 Met duizent bochtjes door en door.
 Het schynd bedroeft van hier te scheiden:
 So kitteld deze klank zyn oor.

3. Hier Liefkoost met zyn soelen aatem
 De Weste-wint zyn Bloem-godin.
 Ik voel zelf dien kaneelen waassem
 My storten minne-luimpjes in.
 Zie, Flora, 's kleet schakeert de velden
 Met Tukeroos en Hyacint,
 Wiens opschrift klaarlyk zoekt te melden,
 Hoe zeer zy Zephyrus bemint.

4. Hier woont de min met hare goodjes
 Hier deeld zy gunstig't Hemel-zoet.
 Geen voet betreet dees groene zootjes,
 Als een getrouwe Minnaars-zoet
 Dit toond die gladde en spigtige esse,
 Die duizent zuchtjes op zig draagt
 Van Tircis eed'le Minnaresse,
 Die om een oogwenks afzyn klaagt.

5. De Echo zelve dezer plaatsen,
 By and're schuw en ligt gestoort,
 Schynt vol van weeld weerom te kaatsen
 De laatste zuchtjes, die zy hoort.
 'k Zie zelf de lachjes om u zweven,
 Gedragen op den Zuiden Wint.
 Noch mint gy niet, myn lust, myn leven!
 Noch mint gy niet, daar alles mint.

Wellust.**Stem: *Het best op aard is een gerust gemoed.***

UW bly gelaat, myn Lief, myn Koridon,
 Verheugd myn ziel meer als de Morgen-zon;
 Als ze uit d'omhelzingen der Zee verreezen:
 Den nuchteren ochtend geeft een vrolyk weezen:
 En al't gebloemt,, En al't gebloemt
 Haar, die de wellust voed,
 Een Reukwerk schenckt,, Een Reukwerk schenckt
 Verfrist door nieuwen gloed.

2. Als ik uw mond mag drukken aan myn mond
 En peilen daar van met myn tong den grond,
 Zo komt uw tongje my al kittelende streelen
 En myn verwonnen ziel in twee verdeelen,
 Waar af een helft, Waar af een helft
 Zig met uw ziel vermengt
 En, eer gy't voelt, En, eer gy't voelt,
 My in uw hertjen brengt.

3. 'k Sluit dikwyls wel uit Minnepotsery
 Myn witte tantjes toe, ter wederzy;
 Opdat uw tong den mynen niet zal raken:
 Dan schynd uw tong van vuur te blaken
 En wroet zo lang,, En wroet zo lang,
 Tot ik het weig'ren moê,
 U alles wat,, U alles wat
 Gy wenschen kund, sta toe.

4. Als ik eens zeg, dat ghy my niet bemind
 Uit zuiv're deugd, die ge in myn hertjen vind,
 Maar dat een geile lust u heeft bevangen,
 So blyft gy stom aan myne lipjes hangen:
 En sterf van smert, En sterft van smert:
 So u myn tong terstond
 Niet anders segt,, Niet anders segt,
 Nu weer op nieuw gewond.

5. Waar wilt gy heen? ach! ach! myn ziel, myn hert!
 De scheyklok slaat. O! duldeloose smert!
 O! Wreede tyd! kund g'aan de liefde peinsen?
 Zo rek den nagt en doe de zonne deinsen;
 Op dat myn lief,, Op dat myn lief,
 Met mont aan mond gekleeft,
 My eeuwig in,, My eeuwig in
 Zyn zalige armen heeft!

Kupido's belofte.

Stem: *Besneede Velden &c.*

KUPIDO, als hy ter dezer dagen,
 Gezeten aan een blanke bron,
 Op myn Lier my hoorde klagen,
 Om 't afzyn van myns Levens zon?
 Beloofde zelfs verliefd op deze minnelusjes
 Zo vol opregte trouw, terstond
 My voor een lied twee suik're malse kusjes
 Van zyn Mamaatjes roosemond.

2. Myn Lier begon op scheller klanken,
 Te grootser nu op dit geluk,
 Het minnewigtjen te bedanken:
 En zey hem, ach gy kend myn druk,
 Gy kend die oogjes die myn ziel doen kwynen
 Ik zal'er twee, wel eens zoo zoet
 U geven, maakt gy, dat myn Rozelyne
 My maar een van die gunsten doet.

3. Hy knikte my toe, het ooglyk diefje
 Met myne beede wel te vreen,
 Daar ik die gunst zou van myn Liefje
 Genieten. Daar mee vloog hy heen.
 Nog kweeld myn Lier ter eeren van de minne,
 Zelf sonder ik de snaren sla;

Zuld gy nu ook zoo ras myn Herderinne,
Dees zyn beloften komen na?

Cupido's triumph.

Stem: *Rosemondje Troeteldiertje.*

't LOos gevleugelt Minnewichtje
Schoot vergeefs zyn laatste schichtje
Onlangs op myn yser hert,
Als hy, met bekreeten oogen
Klaagden aan Venus syne smert.

2. Zy geraakt, vol mededogen
Bezig met hem af te droogen,
Zond hem na myn Rosemond.
Haal daar seyze, beter schichtjes
Uyt haar toverende Lichtjes,
Tot een wisser hertewond.

3. Hy verliet de Hemelzalen,
En quam in haar oogjes dalen,
Daar hy goude pyltjes kreeg:
't Eerste heeft het oolyk sieltje
Zoo geschooten in myn zieltje,
Dat ik in haar boeijen zeeg.

Gelykenis.

Zong.

FILLIS, main doorluchtige Zon,
Dat kik' ou eens veranderen kon!
Want ouw gezigt Main pain verligt,
Als kik moar kus ouw koâken.
FILLIS, men zaud'er out ouw gezigt
Ein dieven Lontoârentje moâken.

Polyphemus.

Stem: *Phillis, main doorluchtige Zon.*

GALATHEETJE, de Zeegodin,
 Spot met myn smert en vierige min,
 Als zy my ziet, Zy van my vlied
 En kan haar lach niet staken.
 Echter ben ik zo afschuw'lyk niet,
 Als zy me wel schynt te maken.
 2. 'k heb my nog onlangs in een bron,
 Daar ik myn wezen spieg'len kon,
 Zeer naauw bezien; Dies ik verdien,
 Dat zy my eens komt beschouwen.
 Zy sal me niet so afschuw'lyk zien,
 Als zy me wel schynd te houwen.

Minnenyd.

Stem: *Als ik myn Phillis kussen mag.*

ô AL te wreede Rozelyn,
 Vergun my slegs dat ik de bloemen
 Die op u borst gestoken zyn,
 Benyde en haar geluk mag roemen.
 2. Gy pluktse met uw witte hand,
 Soo ras Aurora gaat verscheyen,
 Eer Zephyrus, vol minnebrand,
 Om 't frisse dauwtje kan gaan vleyen.
 3. De Glans van uwe kaakjes doet
 Uw ruykertje van schaamte bloezen.
 Uw oogjes geven daar een gloet,
 Die roozen maakt van Tuberoozen.
 4. Dien roos benyde ik nu voor al,
 Die op zyn half ontloken knopjen,
 Den blanken weerschyn hebben zal

Van uw melkwit en zwoegend kropjen.

5. ô Jupiter, herschep my nu,
 ô Roselyn, laat u belezen,
 Laat my het Roosje zyn, dat u
 Het plukken heden waard zal wezen.

6. Ay stemt met een zoeten lach
 Jupyn, hoe vrolyk zoude ik sneven,
 Al leefde ik maar een enk'len dag,
 'k Zou niet als voor myn Heilstar leven.

Weelde.

Zang.

Venus is myn lust en leven
 En het Wyntje myn playsier.
 Jonge vlieg dan breng my hier
 Van de flesjes die beschreven
 En omvlogten met Laurier,
 Van myn Roosje zyn gegeven
 Om te maken goede cier.

2. Roosje, geef my nu uw handjes,
 Kus my eens en stort dan ras
 Uit dit volgeschonken glas,
 Over uwe lipperantjes
 't Vogt uit Puzzolis gewas.
 't Rake minder uwe tandjes,
 Oft myn volgzaam Zieltje was.

3. Als die teugjes zyn gedronken,
 Tongje past dan op uw beurt;
 Dat gy Roosjes Lipjes scheurt
 Zagjes open; en verzonken
 In haar mondje, daar bespeurt,
 Dat dit kittelen en monken
 Ons belette dat men treurd.

4. Jonge, vul nu weer de glazen,

Schenk ons een moedig-dronk:
 Die ons vuurtje weer ontsonk,
 Om weer aan als frisse baazen,
 Altyd vuurig, altyd Jong,
 In dien lieven beemd te grazen;
 Daar ik even grazen gong.

5. Hoe! myn roosje, moedig zusje,
 Hoe! bezwykje lieve Schaap;
 Breng versterking, lustig knaap,
 Breng versterking voor myn lusje.
 Ach! ach! ach! zy vald in slaap.
 't Is ook tyd, dat na een kusje
 Ik de zelve vreugde raap.

Bewezen onschuld.

Stem: *Ach myn schoone, myn beminde.*

'k ZAg myn Engel onlangs leggen,
 In het aangenaamst der Lent,
 In de schaauw eens beuken heggen
 Slaapen op het jeugdig ment.
 't Westewindje aangestoken
 Door haar glansryk aangezigt,
 Zucht van minnevuur beloken
 En vergeet zyn trouw en pligt.

2. Om haar halsje en om haar lipjes
 Zweeft zyn aassem teer en zoel,
 Met zyn snelle vlerketipjes
 Maakt hy hare koontjes koel.
 Flora, die hem minnenydig
 Met haar oog volgt overal,
 Overrompelt hem ontydig,
 Juist als hy een kusje stal.

3. *Hier betrap ik den ontrouwen:*
 Zo ik uw eene aardsche Schoon't

*Als my, Zeid zy, waarder houwen?
't Dartel Windje zugt en toont
Roosje kropje. Ik ly geduldig.
Zepheirus, myn bitter lot:
'k Zie het Lief, gy zijt onschuldig.
Dit is een schoonheid voor een Godt.*

Gesichts-verrassing.

Stem: *Reveilles vous &c.*

IK zag eens s'avonds in de bladen
Gedoken van dees Lindelaan,
Myn Roosje naakt, gereed tot baden
Op't zoompje van dit beekje staan.
2. Haar blonde lokjes zag ik weyen
En kronkelen met golfjes, die
Ik zag haar teere puntjes spreuen
Langs't lyfje neder tot de knie.
3. Die lokjes, dagt ik, my verstreken
Onagtzaam tot een digt gordyn:
Wat wellust zoude ik niet ontdekken
ô Goon! zo't schermptje weg mogt zyn.
4. Daar voel ik 't Westewintje dartelen:
Licht blaast hy wel de puntjes op.
Hy doet het Goon! ik zie ze spartelen
Tot om haar poezeligen krop.
5. Wat zie ik, sus, wat mag dat wezen
Wat schemert door die Lokjes heen?
Wat Lustjes zyn hier niet te lezen?
O Venus waarde lyf en leên?
6. Niet vorder zagt, hier laat ik't blyven
Ik laat m'in geen beschryving in.
Die deze Schoonheid kan beschryven,
Beschryft de Moeder van de Min.

Ongerustheid in afzyn.

Stem:

{ *La Bouré.*

{ *Ey lieve Jan loopt met een Set.*

TERwyl my van myn Herderin,
 Die poezelige meyd,
 De strenge en wreede Schik-Godin,
 Dus onmedogend scheid.
 Schrei ik myn vuur ten oogten uyt,
 Ik treure dag en nagt:
 Daer niets myn teere zugtjes sluyt,
 Noch droeve Minneklagt.

2. Of ik haar schoonheyd my verbeeld
 En roem de goede Goon,
 Die gunstig hebben uytgedeeld
 Aan haar PANDORA'S schoon.
 Het stild myn nare smerten niet:
 Myn zielverteerend vier,
 Myn pyn, myn droefheyd, myn verdriet
 Vermindert niet een zier.

3. Dan denk ik in myn grootste pyn,
 Wat of my Lief nu maekt;
 Zou sy wel by een ander zyn,
 Wiens min heur hartje blaakt!
 Zou sy haar trouwen Filibert
 Wel zetten op den schop?
 Zou sy ondankbaer wel haar hert
 Een and'ren dragen op?

4. Neen, 't is onmogelyk, denk ik weer
 Dat my haar ontrouw blyk':
 Zy is zoo licht niet als een veer,
 Zy mind my kuischelyk.
 Haar hertje is aan het myn verpand,
 Ik ben haar Levens Lust.
 Daar op heb ik haar schoone hand

Nog onlangs eens gekust.
 5. Dus onderhoude ick my van haar,
 Die zuiv're wellust bron.
 Ach dat ik zo gelukkig waer,
 Dat ik't haar zeggen kon,
 Wat helpt het my, dat ik dus denk
 Aan haar in myn verdriet,
 Dewyl myn oog haar oogwenk
 Nog lieve kaakjes ziet.

Beurtzang.
Het goed geluk zeggen.
Intrede.

Een Herderinne in eenzaamheid Zingende.

Stem: *Het best op aard &c.*

ô Wellust die de min myn zinnen geeft,
 Zoo lang mijn ziel een trouwen Minnaar heeft:
 Wat haald by u? hoe kan ik my verbeelden
 Den Hemel staat, als door uw kuissche weelden
 d'Onsterflykheid,, d'Onsterflykheid
 Die 't Godendom geniet,
 Is onbepaald,, Is onbepaald
 Genoegen, anders niet.
 2. Maar al myn heil, myn wellust en myn vreugt
 Is weer verkeerd in bitter ongeneugt
 Zo ras myn ziel vol onrust raakt aan't vreezen,
 Dat my myn Lief wel ongetrouw kan wezen:
 Want of hy my,, Want of hy my
 Nu liefkoost bovenal,
 Wie zegt my, dat,, Wie zegt my, dat
 Zyn liefde duuren zal.

Een Heidin komt schielijk uit, de Herderin vlugt verschrikt: dog blijft op de zang van de Heidin staan.

Stem: *Attendez moi sous l'Orme.*

EY wil zoo ras niet loopen
O Schoone Herderin,
Ey, doe uw handje eens open,
Dat ik'er eens kyk in.
Al ben ik geel van wezen,
Dat hoord tot onze kunst.
Kom, staak uw ydel vreezen,
U naakt een groote gunst.

Herderin.

GY doet niet als bedriegen
En zoekt ons door uw vond
Maar in den slaap te wiegen,
Terwyl met open mont
Wy naar u staan te hooren,
Ontloerd gy ons ons gelt.
Neen, neen, ik stop myn ooren,
Ik wil niet zyn voorspelt.

Stem: *Reveillez Vous. &c.*

Heidinne.

EY sta, Ey sta, bevallig meisje,
En, luister maar eens wat ick ken:
Wat helpt dat vlugten, zie een reisje
Of ik wel zoo afschuw'lyk ben.
2. Gy Oordeelt om dit oude sletje
En om myn kleur zoo slegt van my:
Maar weet uw oogjes, lief Bruinetje,
Vry slimmer diefjes zyn als wy.

Stem:**{ *La Bourée*****{ *Ey lieve Jan loop met een set.*****Herderin.**

DAar is myn hand, ik waag het eens:
 Kom, lees nu myn planeet:
 Maer zegt my niet meer ongemeens
 Alsdan ik garen weet.
 Kom zeg wat my gebeuren moet,
 Dees penning zy uw loon:
 Maar ach! ik beef, hoe kookt myn bloet.
 Wat naakt my goede Goon!

Heidinne.

EEn schoonen frissen Jongeling
 hebt gy de ziel gewont:
 Terwyl hy met u wand'len ging
 Dat sterre bosje ront.
 Gy mind hem en gy agt hem hoog:
 Zyn aankomst maakt u bly.
 Of al de vonkjes van uw oog
 Bedriegen meer als wy.

Stem: *Reveillez Vous. &c.***Heidinne vervolgt.**

EY zie! hoe dat uw koontjes glooren,
 Liefvallig meisje, veins niet meer.
 Uw hartje brand op my van tooren,
 Om dat ik u raakt op uw zeer.
 2. Weest niet soo kwaad; maar leer myn kunsjes
 En kom daar mede uw minnaar by:
 Voorzeg hem al uw lieve gunsjes,

Gy kunt dat eens zoo wel als wy.

Herdering.

ZOO ras zult gy niet van my scheyen
 Oft zelve zegt' eene and're mee,
 Om ons in onze min te vleyen:
 Maar wagt, voldoe my deze bee.
 2. Zal my, myn lief altyd beminnen?
 Lagt hy niet om myn teere smert?
 Is hy veranderlyk van zinnen?
 Heb ik alleenig wel zyn hert?

Stem: *Verlaet gy my verheve ziel.*

Heidinne.

EEn minnaar zoo vol zuiv're deugd
 Zal ontrouw als de pest verfoeyen.
 Uw glansryk oog, uw frisse jeugd
 Kan hem voor eeuwig aan u boeyen.
 Uw zwier, uw schoon postuur,
 Uw vriendelyk gelaat
 Zyn hart niet over laat,
 Te vatten ander Vuur,
 Als dat uw oog hem geeft
 En daar hy nu door leeft.

Herderinne. *alleen zynde.*

WAt Werket de Vreugd niet in myn ziel,
 Myn voeten raken schier geen aarde.
 Gelukkig uurtje! toen 't geviel,
 Dat ons de Min te zamen paarde.
 Duur, Liefde-Wellust, duur,
 Wyk Vrees en onrust wyk,

Nu ik zoo vast een blyk,
 Heb van myn Minnaars Vuur,
 Gevoeld nog pyn nog smert
 Myn teer gevoelig hert.

Tegensang.
Tegens het Lied, beginnende,
'k Bemin de Vrye Vrysterstaat.

Stem: *Courante la Bare.*

IK haat den slaafsen Maagden staat.
 Het Huw'lyk heb' den Prys, daar ik zal leven.
 Ik heb myn hert de MIN gegeven,
 Die't op't altaar van HYMEN brengen gaat.
 Ik voel haar toorts woeld door myn bloed
 En stooft my zagtjes met een lieffelyken gloet.
 't Is razerny zig altyd Maagd te houden.
 'k Bemin den Trouw, Want veel getrouwden
 Voelen nooit berouw.

2. Weg, ongevoelige DIAAN.

Ik volge VENUS met haar zoeten Jongen.
 Die altyd maagd is leeft bedwongen:
 Dies wil ik na de zuiv're trouwe staan
 En in myn hert DIONES gloet
 Aanblazen, als de helpster JUNO doet.
 Tot dat ick zwem in HYMENS ziels genugten.
 Een oude maagd Doet niet als zugten,
 Daar het niemant vraagt.

3. Wat is de trouw een Lustpriëel.

Een Hemelheil voor alle wel gepaarden!
 Die haar een Schat van groote waarden
 Verschafft: de maagdenstaat is't tegendeel.
 Hy's koper by het gloeiend gout.
 Hoe meenig heeft die dag en uur berout,

By wie de trouw, zo kuisch haar opgedragen,
 Al te onbedagt Wierd afgeslagen,
 En daar na verwagt.

4. Houd vry uw dis en bed alleen
 Onnoozele, terwyl ick zie myn spruiten
 Rontom den myn' een trouwring sluiten:
 Noem dat een blok, Gy draagt' er grooter een,
 Ik heb een troost, die my bemind,
 Een Man; en in myn lieve Kinderen vind
 Ik zoo veel weelde als my ooit kan bekooren;
 Wanneer zy my My zelf doen hooren
 Aan myn Liefjes zy.

5. Kom, HYMEN, kom, myn Zaligheid,
 Wil myn verlangen met uw komst verzoeten.
 Laat my vol-op myn lusjes boeten
 Met het geneugt, den trouwdag toegeleid.
 Myn hert is als een enkel vuur.
 Ik snak en wagt u, HYMEN, zonder duur.
 Al wie dit heil met walg wederleggen,
 Zal naderhand Al zugtend zeggen,
 WAARE IK IN DIEN BAND!

Elk dat hem past.

Stem: *Gelyk de Beekjes vloeyen.*

TErwy! Europa's Braaven
 Betwisten den Laurier,
 En in het strydkamp draven
 Met Vogelryp en Gier.
 Komt, laten we ons eens laven
 Met Libers druifbloed hier

2. Laat Vogelryp gaan hinken:
 Voor hem is geen Quartier.
 Sa, lustig laat ons klinken
 Op d'uitvaart van dat dier.

Wy willen voor hen drinken,
 Zyn zy voor ons in't vier.
 3. Nog eens voor de Oorlogs knekten
 Een overvloeiend glas.
 Zy mogen voor ons vegten,
 Ons past tog geen rondas.
 Men zal't voor hen beslegten
 Hier met een druive-plas.

Lente deun.

Stem: *Ik geef de Min de zak.*

JUicht, uitgelaten Jeugt,
 Met keelmuzyk en snaaren:
 Breng aan de Zon, van vreugt,
 Een krans van Lauwerblaaren:
 Wildt uwe tas verzien Met takjes dun en teder;
 Om't Vogeltje te bien, Zo ras hy sig set neder
 Als Bode van goed weder:
 HET ZWALUWTJE IS GEZIEN.

Cefalus beurtzang.

Stem: *Hoe schoon ligt ons de Morgenster.*

Rey
 DE Vaale nagt hield met haar kleed
 De lugt bedekt, Diana deed
 Haar glans alleenig blinken;
 Als van het Ooster Zonnespoor
 Door min te vroeg ontwaakte AUROOR
 Naar't Westen afkwam zinken.
 Zy zag, dat lag
 Onbezonnen, overwonnen door den slape

CEFAAL, 't puyk der herderknappen.
 2. Zyn losse zwier ontsteld de Vrouw,
 Die hem graag wakker hebben wou:
 Dog durft niet nader treden.
 Zy grypt een moed dog zeer bevreest,
 z'Is in dien twyffel nooit geweest.
 O! Wond're Vreemdigheden!
 De Min stort in
 Haren ronden schoonen monde, deze woorden,
 Die zyn oor te laat doorboorden.

Stem: *Trompet Marin.*

Aurora.
 BEekjes die dees Weiden
 Klieft met uw geruis,
 Ey, wild wat verbeiden,
 Maakt nog geen gedruis:
 Laat myn herder slaapen,
 Hy legt zoo gerust.
 Stil gy schapen, laat hem rapen
 Nog wat rust.
 2. Hy is moe van Jagen,
 Westewindje blaas
 Zagjes zonder vlagen:
 Maak tog geen geraas.
 't Mogt te zeer verveelen
 CEFALUS myn lust.
 Staakt uw kweelen, Filomeele,
 Laat hem rust.

Aurora.

Stem: *Hoe schoon ligt ons &c.*

WAt zeg ik al: foey laffe min,
 Neemd gy my dus met blindheid in!

Ben ik dan hier gekomen,
 O! slappe minnaar, tot uw spot?
 Wat vreugd verwacht ik droevig lot!
 Van hem die legt te droomen.
 Rys, Rys, Bewys
 Aan my vaardig, dat gy waardig zyt gepresen
 Waak! of wilt myn woede vreesen.

Stem: *Trompet Marin.*

Rey.
 OPen tog uw Oogen,
 Jager, t'is nog tyd;
 Eer op goude boogen
 Febus wagen ryd.
 Eer sy moet vertrekken
 Voor de zonnegloed.
 Laat u wekken, Gek der Gekken,
 Looome bloed.

Stem: *Hoe schoon ligt ons &c*

Rey.
 DAar ryst het heerlijk Zonne-licht.
 AURORA zwygt, verwoed: Zy swigt.
 Nu opent hy zyn Oogen.
 O! Minnaar, die op eenen tyt
 Gelukkig en rampzalig zyt,
 Was u't gevoel ontoogen?
 't Helpt niet, Al ziet
 Gy na boven, Naer haar hoven, Al uw kermen
 Hoord zy zonder zig t'erbermen.

Cefalus.

2. ô Naberouw! verdiende smert,
 Verscheur en kwel myn droevig hert!
 Wat kans heb ik verkeeken!
 AUROA keer. By uwen gloed,
 Die u van Wraaklust branden doet!
 Ey, hoor uw dienaar spreken.
 Zy zugt, Dog vlugt.
 Zonnestralen, Wilt wat dralen, Of AURORA
 Weerkeerd', om na my te hooren.
 3. Nog FEBUS, nog de DAGERAAT
 Vertoeft. Zo snel hy komt, zoo gaat
 Zy wyken voor zyn stralen.
 AURORA KOM, AURORAkeer
 Tog gunstig tot uw Minnaar weer:
 Hy zal die schâ verhalen.
 Wat raat! Zy gaat,
 Onbewogen, Uyt myn Oogen, Vol van tooren.
Dit komt van een Vrouw te stooren.

Slotsang.

Stem: *Mijn Lief schijnd my te haten.*

Rey.

GY die met Venus Reyen,
 U garen eens vermaakt,
 Wilt nooit den dag verbeyen,
 Waakt als de Liefde waakt.
 Het Uurtje, dat de Minnaars
 Van alles maakt verwinnaars,
 Vervliegt gelyk een vlugge veer;
 En, is het eens vervloogen,
 Men krygt het nimmer weer.

De tyt en de Minnaar.

Stem: *Spin, Spin mijne lieber Dochter.*

GEef, geef my uw zuyver hertje
 Bevallige Engelin:
 Deel my het kuische smertje,
 Dat ik voel door uw Min.
 Ik kan leven noch zweven:
 Wild my gelegenheid geven,
 Dat ik u verwin.

2. Reik, reik my uw witte hantjes,
 'k Geef u myn hart en ziel.
 Zugtjes zyn de teêre pantjes,
 Dat my uw deugd beviel.
 Myn Liefde is onervaaren,
 Op vleyery's weelige baaren
 Te stuurèn haar kiel.

Herderin.

3. Ken, ken eerst toch myn waarde
 Gy acht my veel te veel.
 Nutter hy zyn moeite spaarde,
 Die sneu kiest voor wit meel.
 Men kan zich ligt vergissen.
 De schyn doet veelyds missen:
 Zoek beter uw deel.

Herder.

4. Zwyg, zwyg Liefje, toch die reden
 Gy krenkt dus uw waardy.
 'k Wil myn ganschen tyd besteden
 In uwe heerschappy.
 Geen dragelyker boeyen,
 Als die van weermin gloeyen.
 Ay, schenk ze toch my!

5. Voeg, voeg dan uw zuiver montje,
 Dat u myn montje druk:

Heel toch myn diep minnewontje:
 Voorkom myn ongeluk.
 DE TYT EN IK VERWINNEN.
 'k Sal u wel leeren minnen
 Dit aangenaam Juk.

Minnevrees.

Stem: *O Kersnacht schoonder als de dagen.*

Lief Suchtje, teer en heilig wintje,
 Dat uit het hert komt van Lucintje,
 Ey, zeg my toch hoe 't daar al is!
 Blyft zy, die my zo teder griefde,
 Wel trouw in hare wederliefde!
 Behaagt haar die verbintenis?
 2. Of, komt gy schielyk aangevloogen
 My zeggen dat ik ben bedroogen;
 Dat gy het vaste teken draagt,
 Dat hare weifelende zinnen
 Haer Philibert niet meer beminnen:
 Maar dat een ander haar behaagt.
 3. Gy, die zo veel bevalligheden
 O! Hemel! in haar schoone leden
 En heilig wezen hebt verspreit,
 Begiftigt met het heerlyk voordeel
 Van een zo juist en zuiver oordeel
 By vloeiende welsprekendheid:
 4. Verhoe dien ramp, dat hare zinnen,
 My ontrouw, elders zouden minnen.
 O! Liefde, weer die tegenspoet!
 Laat myne beê die gunst verwerven,
 Dat ze eer zal zugten om myn sterven,
 Als om een nieuwe minnegloet.

Vand-lied.**Stem: *Het groot Boeren ballet,***

Welkom, vrolyk uurtje,
 Nu ik danssen zal Met geschal
 Dat ik moede neder val: Welkom.
 Nu hier Maartje Krelis leid
 Zo voorspoedig van een meid,
 Wiens gezigt Yder tot een lach verpligt.
 Jee! wat is zy bol en vet,
 Niets ter wereldt haar let. Deze pret
 Onze vreught geen palen zet. Nu.
 2. Waar's nu de Beeker
 Vol met rynschen Wyn? 't Moet'er zyn.
 Kraamheer kom en brengtse Tryn. Waar.
 Is de kneelstok ook wel klaar?
 Steek z'er in en roert het, Vaar,
 Dat het sop Springt tot boven op jou kop.
 Ben je ree? dat gaatje veur.
 Wel, dat gaat'er gladjes deur. Dese geur
 Houd ons in een goed Humeur. Is.
 3. Wel, Lieve Tryntje,
 't Is of het jou smaakt: En het raakt,
 Aan jou hertje dat het kraakt. Wel.
 Zie, dat gaatje na, kom ras,
 Geef my hier dat groote glas,
 Dat ik mee Word besept van lieverleê:
 Onze Maartjes lieve meid,
 Die hier in het wiegje leid En niet schreid,
 Maakt ons deeze vrolykheid. Zie.
 4. Nu noch een teugje,
 Dat de vrouw toch ras Wel te pas
 Van het Kraambed heb den bras! Nu.
 Dat zy met haar habdidoe,
 Steeds gezont en wel te moê

Al haar tyt In een waar genoegen slyt'.
 Dat die, tot haar ouders vreugt,
 Groeyen mag in eer en deugt En verheugt
 Blyve beider ziels geneugt. Dat.

5. Wel zo! dat smaakt me;
 't Loopt my in den bol, Die op hol
 Draait gelyk een prikke-tol. Wel.
 Zie, daar leit myn rok ter neer:
 'k Wordt zo licht gelyk een veer,
 En ik dans Als een waggelende gans.
 Tryntje Lief, hoe sta jy zoo!
 Zit'er in jou hoos een vloo? Ben jy bloô?
 Kraamheer ziet de stilte noô. Zie.

6. Wel neen ik, meisje,
 Kraamheer is heel blint, Daer men 't kint
 In de warme luyers wind. Wel.
 Maar de Wyn zit in myn kruin:
 Daarom ga en dans ik schuin,
 En ik zie, In de plaats van twee, wel drie
 'k Drink nooit dien beeker weer.
 Ach! wat doet myn hoofd my zeer.
 'k Duizel weer
 En val op de rustbank neer. Maar.

Wiegdeun.

Stem:

{ *Je voudrai qu'il me coutat.*

{ *Robyn Turelure Lure.*

SUjo, Sujo, Kintje slaap,
 Leg uw kopje rasjes neder;
 Schrey zo niet, myn teere schaap, Alweder
 Want de boogjes Van uw oogjes
 Zyn noch veel te teder.

2. Lieve poetje, slaap toch ras,
 Sluit toch vaardig toe uw oogen:

Gy hebt immers wel te pas Gezoogen!
 En geen speltje, Liefje, queltje,
 Of ik ben bedrogen.

3. 'k Zie dat zy haar oogjes sluyt,
 Mogt zy nu wat ruste rapen!
 Maak in't minste geen geluyt Laat slapen
 't Lieve Zoetje, Myn teer bloetje,
 Tot myn vreugd geschapen.

4. 'k Dagt eerst, *dat zo vast geen bant*
In natuure wiert gevonden,
Als van't Paar; dat hand aan hand Verbonden,
Eens van zinnen, In haar Minnen
Alle wellust vonden.

5. *Maar, een Moeder ondervind*
In den grooten kinder zeegen
Noch een band, die nau verbind, Gelegen
 Die verbint'nis, Die aan 't Kint is,
 Is niet op te wegen.

6. Geeft de Hemel die genâ,
 Dat ik u leer goede Zeden.
 Zo vergeet ik ras de schâ Geleden.
 'k Zal myn rust en Al myn lusten
 Tot uw heil besteden.

Zuygdeun.

Stem: *Het groot Boeren ballet.*

WAt hoor ik kreunen?
 't Is myn lieve meid, Die weer vleid,
 Dat zy aan de pramme leyd. Wat
 Marry, geef my habdidie,
 Zy is wakker na ik zie
 En zy dorst Na een ronde volle borst:
 Zuig nu braaf, z'is wel gelaan:
 Die fontein heeft nooyt gedaan.

Val weer aan,
 Eer Jy zult in't wiegje gaan. Marry.

2. Wat 's dat een vreugde?
 Die geen weerga vind Nu myn kind
 By my zelve wort gemind. Wat's
 Myn verstant staat hier op stil.
 't Kan niet zeggen wat het wil
 En myn geest Is nooit zo vernoegt geweest
 Want myn ziel staat als ten doel
 Van een onbekent krioel En gewoel,
 Dat ik door myn hert gevoel. Myn.

3. Wel zo! dat's lurken
 Ach! wat is dat zoet! Dat u voet
 Is myn zuiver herte-bloet. Wel
 Yder teugje dat gy doet
 Doortintelt myn gemoed
 Met een gloet Die door hert en niere wroet
 Zuig nu in uw teere Jeugt.
 My van 't hert Grootmoeders deugt,
 Die my heugt
 Als het edelst Zielsgeneuge. Yder.

4. Nu 's habbe dronken.
 't Hertje zoekt nu rust! Maar, myn lust,
 Eerst moet jy wat zyn gekust. Nu.
 Dit is't uitgedrukte beeld?
 Van myn zuyv're Huw'lyks weeld?
 Al myn Schat Die ik nog te wenschen had.
 Lieve pantje van myn trouw,
 Zo ik uw in't leven hou, Zal ik jou
 Maken tot een brave Vrouw. Dit.

Boeren Vryery, tusschen Gover Gyzen en Jansje.

Stem: Trompet Marin.

Govert.

*Goeden avond, Jansje,
Alderliefste meid,
Nu een reys een dansje
Samen afgeleid.
Kom laat jou beleezen,
't Danssen is zoo zoet.
'k Wierd voor deezen,
Wel geprezen;
'k Ben nog goed.*

Jansje.

*2. Neen, Govert Gyzen,
Dat durf ik niet doen:
Besje zou 't mispryzen:
't Is ook geen fatzoen,
Gut wat zou zy baren,
Wiert haar dit vertelt.
'k Heb niet garen,
Dat haar snaren
Zyn ontsteld.*

Govert.

*3. Vrees, toch niet, myn hartje
Govert is te loos.
Hy weet meenig partje
Al was besje boos,
Om haar te versagten:
Kom, myn Guytje, gaa
't Is by achten,
Langer wagten
Is maar schaa.*

*4. Ik zal my verkleeden
Na de spaanse swier.
En met jou gaan treden
Als een Paauw zoo fier.
'k Zal een Wambuis dragen
Lubbens op myn hand,
Van haar dagen,
Nooyt zy zagen
Zulken trant,*

*5. Jy zult met een kraagje
Rontom vol met kant
Koomen, zoete Maagje
Als een franse dant.
Ik heb van myn vaartje
Noch zo'n hoopen lint.
Een samaartje,
Van peet Klaartje,*

Voor jou KINT.

*6. Wie zal ons zoo kennen
Is die avond niet goed?
'k Zal twee haane-pennen
Planten op myn hoed.
'k Zal een deegen steeken
Op myn slinker zy.
Sellerweken!
'k Kan niet spreken:
'k Ben zoo bly.*

Jansje.

*7. Wel ik zal het wagen,
Jonge: ik wou maar niet,
Dat ons menschen zagen:
Dan was't in't verdriet.*

*Wat wil jy beginnen?
Foey! dat is niet zoet,
Zijn jou zinnen,
Nog wel binnen
In jouw hoed:*

Govert.

*8. Vrees niet, poezel Zusje,
't Is van vreugde, dat
Ik jou, met een kusje,
Om jou halsje vat?*

Jansje.

*Govert, kryg jy stuypen?
Zachtjes met gemak.*

Govert.

*'k Wou wel sluypen,
En wel kruypen
In jouw... zak.*

Jansje

*9. 'k Loof, dat jy bezeten
Dezen avond wort.
'k Heb nog noyt geweten,
Dat jou Gekheyt schort.
Laet die parten varen,
Eer ik jouw verlaet.
'k Heb niet garen.
Al dat baaren,
Op de straat.*

Govert.

*10. Dat ik met mijn vinger
Raak jou borsjes aan;
Wat is 'er geringer?
Zou jy daarom slaen.
Dat ik kus jou montje,
Is dat ongemeen?
Kom myn hondje.
Yder stontje
Is 'er een.*

Samensang, tusschen Fillis en Cupido.**Stem: Dans les Valons, dans la plaine****Fillis.**

*ACH! wat is'er in het minnen
Niet al onrust voor een maagd!
Ik vermoey myn hert en zinnen*

Nu 't my TITER heeft gevraagd.
Om my weer wat te verquikken,
Zit ik in dit Paviljoen
Hier te stikken, stikken, stikken
Voor myn Besjen een Kaproen.

2. KUPIDO, kunt gy voorspellen,
Zeg my, meent het TITER wel,
'k Zie hem dikwils zeer ontstellen,
Als ik hem wat koeltjes quel,

Om myn hertje te verquikken
Guitje, zeg de waarheid toch!

Kupido.

't Zyn maar strikken, strikken, strikken,
Minnaars Vleitaal is bedrog.

Fillis.

3. Ach! een gril gaat door myn leden
Zo dit boeje waarheid zeit,
Liefde, dient het my geleden!
Leefje nog wraakgiereigheid,
Zo komt nu myn ziel verquikken,
Nu ik in dit Paviljoen
Zit te stikken, stikken, stikken
Voor myn Besjen een Kaproen.

4. Naaldekoker komt te baten.
Grootste Stopnaald kom, hier uit:
Laat hem maar weer komen praten,
'k Zal hem prikken in zy huid.
'k Zal hem, om my te verquikken,
In zyn zagte en poezel vel
Zitten prikken, prikken, prikken,
als een maag're vloot, zoo fel.

Kupido.

5. Weg Mallootje, wil bedaren
't Is uit spotterny gezegt.
Laat dat scherp gereetschap varen;
Titters min is wel opregt.
Laat hem, om zig te verquikken,
Nu gy in dit Paviljoen
Zit te stikken, stikken, stikken,
Van u bedelen een zoen.

6. Maar wil jy hem tegenstreven
Sal ik hem myn besten pyl
Uit myn gouden kooker geven,
Daar ik zelfs de punt aan vyl.
Waar meê om zig te verquikken,
In uw Naaiwerk vol krioel
Hy sal prikken, prikken, prikken
So lang, tot zyn wraak word koel.

Schadelyke Nieuws-Gierigheyd van Acteon.

Stem: *Depuis peu une Bergere.*

SUs! wat zie ik door de bladen!
 Sacht! wat schemert voor myn Oog!
 Sou zig Febe daar wel baden?
 Ja gewis, hier legt haar Boog.
 Westewintje help my wa[t].
 Ruys, ey ruys door boom en blad,
 Dat zy niet Hoort nog ziet,
 Wie langs deze beek zo stil komt treden.
 Ach! wie ziet die bleke leden
 Die geen volle weeld geniet!
 2. Foey Melampo, ga stil leggen.
 Berg-op, roerje pooten niet.
 Snelvoet, breek niet door die heggen.
 Maak niet dat Diaan u ziet.
 Dat's een boezem, dat's een hals,
 Dat's een lyfje, blank en mals;
 Maar wat's dit? Dat daar zit:
 Wilt dat swart tog van uw Lyfje wassen:
 Jy staat midden in de plassen.
 Wasch dat zwart ras van uw wit.
 3. Goôn zy ziet my, laat ons vluchten,
 Onbezonnen daar ik ben,
 Ach! wat staat my niet te duchten,
 Die de Wraak van Febe ken;
 Weg Melamp, jy doet my zeer;
 Byt jy nu uw eygen Heer;
 'k Ben, o! smert, Hind noch Hert.
 'k Wordt het, Goon, wat zal my nu gebeuren.
Beesjes, moetje my verscheuren,
Brengt aan Fillis *dan mijn Hert.*

Genoegen in een kusje.

Stem: *à Table avec mes Amis.*

o HEug'lyk Uur, nu de min
 Beloofd myn smerten te genezen
 Ik zal, o! blonde Siels-vriendin,
 Eer noch de Sonne daalt, in uw omhelzing wezen
 ô! Heuglik..... wezen.
 Ik wacht al het heyl, al de vreugd,
 Ik wacht al het heyl, al de vreugd,
 Die ooyt een mensch heeft konnen smeken:
 Dat zal een kusje zyn, dat ik druk op uw kaken.
 Uw kaa...ken, Uw kaa...ken, bloempjes van de jeugd.
 Uw kaa...ken, bloempjes van de jeugd.
 Uw kaa...ken, uw kaaken, bloempjes van de jeugt.

Wellust in een zuivere Liefde.

Stem:

Allemande

o! Koele Wyn, Gy medicyn.

O! ZUivre Min, Die ziel en zin
 Neemt met een gloet van kuische wellust in
 Gy streelt mijn Hert Met lieve smert,
 Die ik nooit moede werd O!
 Myn zorg en lust
 Is, dat myn Lief, myn welbeminde vriend,
 My altyt wedermind En my beminlyk vind,
 En daar op kust.
 Die wellust is my waard Een Hemel op der aard.

Prins Orante in de Gevankenis.

Stem: *Hoe schoon ligt ons &c.*

DE misdaad, die my bragt hier in,
 Is, dat ik Laura teer bemin.
 Myn Regter is myn Vader.
 Vind dit geval wel weder gaa.
 Waar toch verwacht men meer genaa,
 Wat regter is'er quader,
 Heeft hy,, Dan my
 Zonder Liefde, Die hem grievede,
 Ongeneggen. Tot syn lieven Zoon verkregen
 2. Nogtans zoo beef en vrees ik al,
 Dat glory hem misleiden zal:
 En wie regeert zyn zinnen?
 Wanneer een schoonheid ons verrast
 En dwingt ons met haar oogen vast
 Haar, boven al, te minnen.
 Ik smeeck,, Ey breek
 Uwen tooren. Wild my hooren.
 Myn gebeden Steunen op natuur en reden.

Samenspraak tusschen een Heer en een See-dorps Meisje

Stem: *In Babilon met onverstande.*

A. Welzoetste Meisje van den lande,
 Hoe komt het, dat jy dus alleen
 Langs deeze barre naare stranden
 Soo parremantigjes gaat treen?
 Wagt jy uyt dees woeste zeên.
 Ligt een van uw naaste Vrinden,
 Uw Vader, Broeder, of Beminden.
 Kom, lieve Buisje, zeg de reên.

2. B. Ag! Ag! Ag! Ag! laat my maar treuren
 Ik ben myn Ary Vis-ben kwyt!
 Ach! dat geluk mogt my niet beuren,
 Dat hy genoot myn jongen tyt.
 Moest dan uw bedrieglykheid,
 Valse Zee, myn Vryer rooven.
 Ag! deze smert gaat al te booven
 Hy is wel waard te zyn beschreid.

3. A. Staak tog uw treuren, bolle Meisje
 Ey, kom verlaat dit razend nat.
 Kom en voldoe myn lust een reisje;
 Daar voor beloof ik jou een schat.
 't Ben een ryk Heer uit de stadt;
 'k Zal veel kostelyke dingen,
 Als zilv're bellen, goude ringen
 Voor jou koopen, doe jy dat.

4. B. Neen Neen, jy soud my maar bedriegen,
 Ik heb die praat wel meer gehoord.
 'k Laat my zoo ligt in slaap niet wiegen.
 Zulk volk houd tog zelden woort.
 Zoek die beter dit bekoord.
 Al uw kostelyke schatten,
 Kan onze nederigheid niet vatten:
 Daarom gaat uws weegs maar voort.

5. B. Weg, malle Meid, gaat niet meer doolen
 Neem myne bête in overleg.
 Daar zyn voor af al twee pistoolen,
 Tot blyk, dat ik de Waarheid zeg.
 Gaa nu met my deze weg.
 B. Wel, ik zal het dan reys wagen
 Ik kan 'er een nieuw jak voor dragen,
Myn Ary Visben is tog weg.

Julfus en Maartje

Stem: *Molenaer waar zyn myn Zakken.*

IK kom jou een reysje vragen,
Myn lieve Maartje Koenen,
Oft is met jou behagen,
Dat ik jou eens kom zoenen.
Jy bent me nog een Zoen te quaa,
Lestmaal voor een geel zootje slaa,
Dat buyten besjes weeten is gegeten,
Kom bolle zusje, geef het draa.

2. Als jy my maar komt in myn oogen,
Zoo raakt myn bloed aan't leven;
Dat ick word op getogen
En ik begin te beven.
Dan word ik groender als het gras,
Dan weer zoo bleek gelyk myn das;
Komt oost my met een kusje, lieve zusje,
Kom bolle meysje, geef het ras.

Maartje.

3. Loop Malle jonge met jou praten,
Ik wil jou niet beminnen:
Soek jou fortuyn langs straten,
By my is niet te winnen.
Als ik een reys gekust wil zyn,
Soo doet het altyd onse Kryn?
Die jonge leerd my poenen voor myn zoenen:
Loop jy na jou zwarte Tryn.

Julfus.

4. Wel! hoe kunje my zoo plagen,
Daar ik zoo meenigmalen
Voor jou, schier alle dagen,
Koek heb wezen halen:
Als jy my zey loop, Julphus loop,
Jy koopt tog altyd beste koop.

Wat ben ik wel bejeegent en bereegent
Dat'er mijn trypen broek af droop.

Maartje.

5. Wel kedaar ik lach me aan enden:
Hoor dezen bloed eens klappen.
Dit smeer is voor jou lenden,
Soo jy niet vlug gaat stappen.
Dit entje *wortel van raak wat*
Maakt alle stramme beentjes rat.
Ik zal jou lustig beuken op jou kneuken
En touwen als een schol zoo plat.

Julfus.

Vlieg jy door de lucht, Beuli
Met al jou booze grillen.
Eer ik jou weer beminne,
Laat ik my liever villen.
Eer ik van jou gekust wou zyn,
Leed ik veel liever tandepyn.
Ik sal myn vuur gaan blussen, met te kussen
Den mond van een fles rinse wyn.

Sapho's zang aan Phaon.

Stem: *Verstand waar is uw trouw, &c*

Myn Siel heeft nu geen stof tot treuren,
Nu my myn lieve FAON ziet.
Syn gunstig oog en mont verdryven myn verdriet.
Mogt my dat heil altyd gebeuren!
Een heilig vuur doorkruipt myn aaren
En roert myn hert om. Ach, ach, ach!
't Word duister voor my oog ten midden van den dag;
Hoe zal ik van die weeld bedaren!

2. Daar zie ik 't oogenblik verschynen,
Dat FAON my alleenig laat!
Ik beef, ik schrik, ik ys: myn lust, myn rust vergaat.
Sla, sla, myn Siel, sla nu aan 't quynen.

Helaas! ik moet myn heilzon derven!
 Zie my bezwymen. Ach. ach. ach!
 Myn aassem stuit. myn hert klopt feller, slag op slag.
 Eer FAON scheid, zal ik nog sterven.

Tircis klachte.

Stem:

{ *Ach! wat is'er in het Minnen.*

{ *Dans les Valons dans les plaines.*

Tircis, eenzaam en verlaten,
 Neergezeten by een bron.
 Klaagde droevig uytgelaten,
 Om het afzyn van zyn Zon.
 Luister, blonde Jaquelyne,
 Hoor myn zugtjes lieve Meyd,
 Hoe ik quyne, quyne, quyne,
 Nu het lot my van u scheid.

2. Zie my, nu ik u moet derven,
 Als een teder bloem te velt
 Levend, gaande en staande sterven,
 Aan't verdriet ten prooy gestelt.
 Luyster, blonde Jaquelyne,
 Hoe ik om u afzyn zugt;
 Hoe ik quyne, quyne, quyne,
 Van u, in een andere lugt.

3. Om myn smert wat te versetten
 Word ik vaak een Vogelaar
 En belaag, met goede netten,
 Den gekraagden Kempenaar.
 Luyster, blonde Jaqueline,
 Hoor myn zugtjes, lieve Meyd,
 Hoe ik quyne, quyne, quyne,
 Nu het Lot my van u scheid.

4. Als ik 't meeste ben verbolgen

Is myn roer myn toeverlaat:
 Daar mee ga 'k de knyntjes volgen
 By haar holen 'savonds laat.
 Luister, blonde Jaquelyne,
 Hoe ik om uw afzyn zucht;
 Hoe ik quyne, quyne
 Van u, in een andere lucht.

5. Maar eilacy! 't kan niet helpen;
 Myne droefheid is te groot.
 Myn verdriet is niet te stelpen,
 Als met sterven, of uw schoot.
 Luister, blonde Jaquelyne,
 Hoor myn zugtjes, lieve Meid,
 Hoe ik quyne, quyne, quyne,
 Nu het Lot my van uw scheid.

6. Daarom hebt ghy meededogen
 Zoo kom, als een Rhee gezwind,
 My vertroosten met die oogen
 Die myn ziel zo teer bemint.
 Rasjes, blonde Jaquelyne,
 Rasjes; want uw minnaar sterft.
 Hoor hem quynen, quynen, quynen,
 Nu hy nog uw byzyn derft.

7. Wilt u fluks op weg begeeven:
 'k Wagt u hier gezeten neer.
 Vlieg myn Liefje, vlieg myn leeven,
 Toef toch geen minutje meer.
 Rasjes, blonde Jaquelyne,
 Rasjes; want u minnaar sterft.
 Hoor hem quynen, quynen, quynen,
 Nu hy nog uw byzyn derft.

Te pas en Te onpas.

Stem: *Groot Boeren Balet.*

Kreelis.

WAt zie ik ginter
 Door de hagen heen Die Alleen
 Luchtig my komt tegen treen! Wat.
 Ach! het is myn Lief gewis,
 Die hier eenzaam buyten is:
 En misschien Op dit uurtje my zal zien.
 Ey, my dunkt, zy ziet my al
 Wel dit is een raar geval, Nu ik zal
 't Muisje knippen in de val. Ach!
 2. Goên dag myn schoone
 Blonde keunings kind, Die ik in't
 Kreupelbos alleenig vind. Goên.
 Ach! wat valt uw Min my zwaar!
 Zie hoe mager bleek en naar
 Dat ik wort, Nu my nog uw jawoort schort
 Geef dat rasjes, Engelin,
 Uit een zuiv're wedermin, Die myn zin
 Voert tot alle wellust in. Ach.

Maartje.

3. Neen, oolyk gasje,
 Dat durf ik niet doen, Myn fatsoen
 Eist een man van meerder poen: Neen.
 Want of ik jou al bemin
 't Is tegens Besjes zin,
 Schoon ik jou Voor myn lieven Vryer hou
 Jonge wist de knorpot dit,
 Dat jy hier nu by my zit In de kit,
 Zy zou bâren als een smit. Want.

Kreelis.

4. Wie zou dat weeten.
 'k Heb zo lang gestaan, Voor de Laan,
 Eer ik daar ben ingegaan. Wie.

En ik heb wel twee drie maal
 Gins gewandelt na die paal,
 Om dat my Zag een slimme looze pry.
 Tot dat ik nog kat nog hond
 Op den weg kon zien in't rond, Maar bevond
 Dat ik daar alleenig stond. En.

Maartje.

5. 'k Ben nog in vrees:
 't Is te zeer bekend, Wie gewent
 Is te wand'len hier omtrent. 'k Ben
 En dat meysje heeft misschien
 Met een zwenk u hier gezien
 En gewis, Weet zy dat om my dit is.
 En wie weet zo 't besje hoort,
 Of ze my niet straks vermoord, Die verstoort
 In haar quaatheyd, houd haar woort. En.

Kreelis.

6. Weg, Weg, Mallootje
 Weest zoo angstig niet? Maar geniet
 Zonder vrees dat ik u bied. Weg.
 't Is myn hert, myn mond, myn lyf.
 Het is al tot jou geryf,
 Vat maar aan Dat het best jou aan zal staan,

Maartje.

Houdje stil, maak geen gedruys
 Want myn moertje komt daar t'huys. Bitter kruys!
 Was jy nou een Rot of Muys! 't Is

Amarillis in eenzaamheid.

Stem: *Het best op aard is een gerüst gemoed..*

Lieve Eenzaamheid, wat streelt gy myn gemoet
 Dat ongerust zig in uw weelde voed;
 Terwyl myn lief onze afspraak schynt vergeten,
 Daar ik hem wagt. Vlieg zugtjes, doet hem weten
 Dat in dit groen,, Dat in dit groen
 Nu eindlik AMARIL
 Zig overgeeft,, Zig overgeeft

Aan zyne liefde en wil.

2. Lieve Eenzaamheid, uw Zielentovery
Is nu myn hert een heilzame Artzeny!
Want zonder u zou my de moed begeven,
Nu ik hier mis myn lust, myn lief, myn leven!
Lieve Eenzaamheid,, Lieve Eenzaamheid,
O! Zielentovery,
Blyf, blyf zo lang, Blyf, blyf zo lang
Tot FIDO komt my by.

3. De voorsmaak van de wellust, die ik wagt,
Geniet ik reeds door uw geheime kragt.
Aanminnig bos, Ziel streelende waranden
Wat is voor my een lieve nagt voor handen.
Ach, FIDO kom,, Ach, FIDO kom.
O Zielentovery,
Blyf my tog lang,, Blyf my tog lang
In myn verrukking by.

Reeden en weerreeden.

Stem: *O Doelwit van myn Min.*

WEI Kloris hoe kan't zyn
Dat gy zoo koel kunt leven?
Daar ik die zoete pyn,
Die my uw oogjes geven,
Noch kan, nog wil weerstreven,
Al schoon ik zagtjes quyn.
Kom myn Liefje, laat u winnen.
Gy zyt vrolyk, vry van Zinnen:
En my dunkt,
En my dunkt die speelt met glas,
Breekt ligt en quest zig ras.

Kloris. Neen boefje, ik ken het vuur.
Ik weet daar mee te spelen.
En vreeze geen quetsuur.

Gy zuld met al uw queelen
 Behaagen nog verveelen,
 't Zy kort of lang van duur.
 Ik vermaak my met de klugtjes.
 Maar laat de Minnezugtjes.
 Zonder dat
 Zonder dat daar door myn hert
 In 't minst bewogen werd.

Diana by Endymion.

Stem: *Onlangs geleen, &c.*

HOe kan Endymion nog slapen blyven?
 Terwyl de bleeke Maan van Liefde root,
 Komt neder dryven In zynen schoot.
 Hy slaapt niet. neen, Endymion is dood.
 Wat bosch-gediert kon dezen held ontlyven?
 2. Getrouwe knegt van Jupiters bevelen,
 O Morfeus boei den Herder niet zo vast.
 Wat kan 't u scheelen Diana past
 Op het ontwaken van dien schoonen gast.
 Sy gloeit van drift om wakker hem te streelen.
 3. Maar ach 't is al vergeefs, hy blyft nog slapen
 Diana keer, blus uyt uw Liefde gloed.
 Daar zyn wel knapen, Die 't driftig bloed
 Van minnetocht steeds wakker blyven doet.
 Uw leen zyn voor dien dromer niet geschapen.
 4. Maar zy van drift nu feller aan 't krioelen.
 Drukt in zyn schoot, en tragt dus haren lust
 Daar te verkoelen, Al schoon hy rust.
 De Liefde werkt, terwyl hy slaapend kust,
 En doet zyn bloed in Minnebuizen woelen.

De oogeblikjes.

Stem: *Tranquille Coeur &c.*

ALs in dit stil en lieflik wout
 Myn lief myn wagten komt verzoeten;
 Om zonder vrees in't eenzaam houd
 Myn lust met wederlust te boeten,
 Wat zyt gy dan, helaas! als ik gelukkig word,
 Lieve Oogenblikjes, kort!
 2 Maar als ik Haar, vol onrust, wagt
 Zo ras de dag is opgereezen,
 Wat zyt gy lang, de langste Nagt
 Dunkt my dan kort by u te weezen
 Zegt, Oogenblikjes zegt, kunt gy, als ik dus quyn,
 Dan ook zo kort niet zyn?

Drink-lied.

Stem: *Mars van Prins Eugenius.*

VAt uw glas,
 Lustig, allemaal en zet het aan den mond,
 Sa, Sa, kom ras:
 Drink uyt tot aan den grond.
 Slok slok, slok, slok, slok, slok,
 Klok, klok. klok, klok, klok, klok,
 't Is de gezondheyd van elk zyn vryster:
 Daar smaakt een kusjen op toch te byster.
 Kus, blusje lust dus, Kus nu 't je lust:
 Zie hoe groen Van dien zoen
 En hoe bly Worden wy;
 Lieve blom, Nog eens kom, Weêrom.
 2. Schenk weer in
 Al de glaasjes vol tot boven aen den rand
 Sa. sa, begin:

Elk gryp'er een in hand. Schenk.
 Klink, klink, klink, klink, klink, klink,
 Drink, drink, drink, drink, drink, drink.
 Wy moeten nu een reis braaf rinkinken,
 Al zou het scheepje vanavond zinken.
 Tink tinkerink tink, tinktinkerink.
 Kus nu rond, Niet den mond,
 Maar de wang: Niet te lang.
 Zo: dat maakt, Dat het smaakt En blaakt.

Op zyn tyd, verblyd.

Stem: *Voor de deur van myn gemoed.*

Lieve FILLIS die my ziet
 Zo beklagelyk verquynen
 Aan een bitter-zoet verdriet,
 Terwyl gy op de Hertejacht
 Vrolyk om myn quelling lacht;
 En misschien niet eens bedenkt.
 Dat zulk doen uw schoonheid krenkt

2. Staa en luister naar uw vrind
 Die uw goeden raad zal geven,
 Al schoon gy hem niet bemind
 Terwyl uw jeugd nog in zyn fleur
 Houd zyn kostelyke kleur,
 Zyn'er mans in overvloed
 Die uw glans verteeren doet.

3. Maar wanneer de snelle tyd
 't Geurig bloosje doet verflauwen,
 Keert de kans. Helaas! gy zyt
 Verlaten van die u voorheen
 Op zyn knie heeft aangebeen:
 Die reeds elders ziel en zin
 Boeit met dragelyker min.

4. 't Roosjen, op zyn tyd geplukt,

Zal veel lieffelyker ruyken,
 Als dat door den tyd gedrukt
 Met losse blaartjes slap en geel,
 Staat te ruyen op zyn steel.
 Daar het minste windje dan
 Het ter neder werpen kan.

5. Daarom FILLIS neem myn hert,
 Dat u in den bloei des levens
 Zoo gul aangeboden werd.
 Myn jaren zyn met d'uw'gelyk:
 In het schoon ik niemand wyk:
 Geestig ben ik: Grooten gunst
 Heb ik door wellevens kunst.

6. Maar, behaagt myn hert u niet,
 'k Heb geduld; dog kies een ander,
 Die uw lentebloem geniet.
 Als ik zo ongelukkig ben
 Dat ik u niet behagen ken,
 Wensch ik dat gy elders vind
 Dien gy meer als my bemind.

Aan Mulciber om een Kroes.

Stem: *Wel fiere Vrouwtjes &c.*

KOm MANKE SMITJE maak m'een kroes,
 Die bequaam is tot een roes.
 Wyd van mondstuk, ruim van grondstuk
 Daar in een stoops fles ryne wyn
 Teffens mag in gegooten zyn.

2. Dryf my daar op de Wapens niet
 Van dien God die grimmig ziet:
 Geen rondassen, Geen karkassen,
 Geen pieken, zwaarden nog kanon,
 Nog den buit, die Ulisses won.

3. Maar dryf'er konstig rondom heen

Bolle Bachus met Sileen,
 Die daar danssen, 't Hooft met kranssen
 Van vrooliek eiloof, groen van blad,
 Dat met een Wynrank zy omvat.

4 Laat daar een Lustprieel op zijn
 Daar je roosen en Jasmijn,
 Alle kanten, Om moet planten:
 Neem tot het lieflijk cierlik dak
 Een volle bolle druivetak.

5 Dryf daar een grond die'k hebben wil
 Van fyn klaver en kamil:
 Stel het Minnewigt daar binne
 By de drie Graatien gevoegt,
 Dartel, vrolik en vernoegt,

6 Maar tot volmaking van het werk,
 Dryf ten midden in dat perk
 ROZEMONDJE, Myn lief blondje,
 Tusschen KUPID' en EVAN in,
 Daar zy my kroon' met hare Min.

Uytpaters vaatje.

Stem: *Mars van de Camisards.*

LUST het U Met vol geschonken glazen,
 Noble bazen, Eens te razen? Komt dan nu.
 'k Heb nog wyn, Die ik ruim zeven jaren
 Kon bewaren en besparen, Van den Rhyn.
 Drukt in 't rond Een krans van klim-op blaren
 Op uw haaren, die bedaren 't Hooft terstond

2 Wild my een Kristallen beker geven,
 Daar omschreven Is het leven Van SILEEN
 Kroon dien kop, 't Is 't welzyn van DORINDE
 Myn Beminde, Eens gezinde: Stort geen drop,
 Volgt my na, Die lust heeft te rinkinken
 Moet nu drinken, Op myn winken, Sa, sa, sa,

3. Zo, dat's uit. Elk nu weer vol geschonken:
 Nu geklonken: Nu gedronken Deze fluit.
 Zie dit glas! Daar's de Princes van Kreeten
 Neergezeeten, Nat bekreeten: Schenk vol, ras.
 Is elk ree? O Vader der plaizieren!
 Zie ons zwieren, Hoor ons tieren; Evöé.

4. Breng dien kroes, Daer Liber op zyn wagen
 Voortgedragen; Alle dagen Drinkt een roes;
 Als hy uit Vet Indostan's quartieren
 Komt tierelieren, Zegenvieren Met zyn buit.
 'k Voel zyn gloed Begind myn hert te raken,
 Te vermaken en te blaken Door myn bloed.

5. Vat, vat aan. Hoe dus myn Bestemaatje
 Waarom laatje, Onder 't praetje, Liber staan?
 Sa, sa, sa. Of hy zal 't op u wreeken.
 Menig weken Sal u steken 'tPodagra
 Vlieg nu Klerk, En haal ons voor het resje
 Nog een flesje, Dat een zesje Draag tot merk.

6. Wild dan ook Myn blonde kleuter halen
 Zonder draalen In dees Zaaalen; Want ik kook.
 't Is myn zin, By volgeladen Kroezen
 Te roesmoezen En te soezen, Dol van Min.
 Eer ik rust. moet ik haar montje kussen;
 Langzaam blussen, Ondertussen, Mynen lust.

De zedigheid is het kabinet der kuisheid.

Stem: *Myn ziel zo u de Min krygt &c.*

KORONIS in den bloei van haar onnozel leven
 Dacht vaak, wat mag het zyn, dat TIRCIS Maagdom hiet:
 Hy bid my, dat ik 't hem zal geven:
 Ik gaf't hem graag, zoo'k't wist; maar vragen durf ik niet.

2. De ZEDIGHEID, die zag dees woelende gedachten,
Zie; kint, dees doos besluit de Maagdom wonder teer:
Des wilt u van het opdoen wachten.

't Zou vliegen uyt uw magt, en komen nimmer weer.

3. Het meisje zag die vrouw pas uit haar oog geweken,
 Of zy roept, TIRCIS, hoor! kom ras, ik heb het nu.
 Zo dra als ik het heb bekeeken
 En weete wat het is, Geef ik het daatlyk u.

4. Haar hert verlangt en vreest, zy wagt met gretige oogen,
 Terwyl de looze knaap de doos met moeite ontsluit
 WEG VLIEGT DE VINK. Zy staat bedroogen
 En TIRCIS lacht de sloof met luider keelen uit.

Het ik weet niet wat der Liefde.

Stem: *Al wat men doet men kan &c.*

Wat mag dat zyn, dat dus myn Ziel en Zinnen
 Vermeestert met een ongewoonen gloed?
 Hoe Wolt en klopt, hoe beeft en leeft van binnen
 Myn hert? Wat maakt die gisting in myn bloed?
 Ik ben onlustig En ongerustig;

Maar niet meewustig, Wat dees werking doet?

2. Al wat ik denk is vol van hoop en vreezen.

En wat ik vreeze of hoop weet ik niet.

Ik vind geneugt in d'ongeneugt te wezen,

Die rykelyk weegt de wigt van al 't verdriet.

Want al de pynen, Daar and're schynen

Aan te verquynen, Quellen my zo niet.

3. LICORIS is nooit uyt myn zin geweeken,

Sints ik haar mond zo vierig heb gekust.

Ik ben alleen en schyn met haar te spreken.

Ik droom van haar: zy is myn ziel een lust.
 Zou uit haar oogen, Vol van vermoogen,
 Wel zyn gevloogen Dat my zo onrust?

4 Zou 't liefde zyn? dat my dus houd betoovert.
 Hoe maak ik 't dan? LICORIS, geef my raad.
 Mint gy my ook? die my dus hebt veroovert.
 Wat wellust is't die door myn hertje gaat!
 Sal ik u winnen! Kunt ghy my minnen?
 Juicht blyde zinnen Over uwen staat.

5 LICORIS Lief, hoe kom ik zoo genegen,
 Om met myn mond te drukken uwen mond?
 Ach! wellust, Ach! gy zyt niet op te wegen.
 Ik voel iets vreemts, dat ik nog nooit verstont.
 O! Minneklipjes! O! Teere lipjes!
 Uw lieve wipjes Heelen myne wont.

Verjaarzang.

Stem: *Mars van Oxenstern.*

AL die OP VROOLYKAARTS Verjaargety
 Gekomen zyt met my,
 Wilt vrolyk zyn. Syn Lekk're wijn
 Is Sorgers Medicyn.
 Men wensch hem dat de dag,
 Daar 't Licht hem eerst op zag,
 Nog vaak verjaren mag.
 Kom knaapje schenk ons ras
 Een groot Itaalisch glas.
 Mynheer met dezen dronk
 Wensch ik U nog lang jonk.
 Dat kuch nog podagra
 U steeken vroeg nog spaa:
 Maar dat je voor en na,
 Den wyn drinkt zonder schaa.

2 Wagt al d'Italiaansche glazen voort

Op VROOLYKAART zyn woord,
 Uit 't kasje, daar Zy paar aan paar
 Gespoeld, lang stonden klaar.
 Ziet vrienden ziet hoe fraai
 Ik vol van vreugde zwaai
 Het glaasje met de Kraai.
 Daar komt het Tulpje nu
 Compeer, dat breng ik U.
 Het Glaasje zonder voet
 Verwagt ik zonder hoed.
 Kom schenk het op myn hand.
 Eens vol tot aan den rand:
 't Is voor den goeden stand
 Van't lieve Vaderland.

3 Maar ik Gevoel de kragt van't Rynse vogt,
 Springt dapper in de bogt.
 Myn bol, op hol, Draait als een tol;
 't Scheeld weinig of ik rol
 Die glazen zyn wel eel;
 Maar voor my, by myn keel,
 Zyn daar de helft te veel.
 Ik wil wel by het vuur
 Nog blyven een half uur.
 Maar wyn, gelooft tog my,
 Moest dan eerst aan een zy.
 Laat ons in rust en vree,
 Een vriendlyk pypje of twee
 Gaan rooken; en daar mee
 Flux na de Legerstee.

4 Na dit Kan ik (geloof my op myn eer)
 Niet eenen droppel meer.
 Dies bid ik, Heer, Schenkt toch niet meer
 Maar geef een zoopje nu
 Ik ben van uw anys
 Niet eenen ziertje vys,
 Dies ik die lauter prys.

Ik ga na Bethlehem:
 En hier mee dank ik Hem,
 Die ons dees vrolykheid
 Gulhartig heeft bereid.
 Dat hem de Hemel spaar
 Nocht achtmaal acht hier naar;
 Dan is hy bestevaar
 Van zuiver hondert Jaar.

Venus aan Adonis.

Stem: *O! Wreede Mortanje.*

Afwezen vol smerte,
 Ach wat hebt gy aan myn
 Getroffen herte
 Gekost al pyn!
 Wat heb ik geleden?
 Nu 'k van uw heden
 Heb moeten zyn.
 2 'k Voelde myn tranen
 Langs myn benauwde wang
 Een schreygroef baanen
 Veel uren lang.
 Geen troost was te geven
 Aan my, voor't leven
 Van 't Boomkind bang.
 3. Maar nu 'k vol genoeg
 Aan myn Adonis zy
 My weer mag voegen,
 Wat ben ik bly!
 Vlucht, Vlucht nu ô smerte,
 Uit Venus herte,
 Van zorgen vry.
 4. *Al maakt u verlegen*
 Afwezens *ongeneugt,*

*Het baand de wegen
Tot grooter vreugd.
Als Ge uw heete lasjes
Met dart'le kusjes
Hereenen meugt.*

Afrekening.

Stem: *Mars van Marlbourg.*

CEELY.

WEI JAN BUUR waar kom jy vandaan?
Kom praat een beet met my.
Maar gaat eerst uyt den regen staan
Met uwen nieuwen py.
Wel mantje, jy bent net en knits,
Dat pakje staat jou nog zo spits.
Wel Jan, Wel Jan, Wel Jan,
Waar haal jy 't lieve man.
Of hebt gy 't wezen borgen
By Sloofje slegt van zorgen:
Gelyk jy deed voorleden jaar
By ligt gepaaide Klaar.

JAN.

Moer Slons, wat spreek jy op myn eer;
Ik borg myn leven niet.
Het laken kocht ik by myn Heer
Voor dertien vummen riet.
En Luispook heeft een hand vol poen
Gehad voor maakloon en fatzoen:
Daarmee, Daarmee, Daarmee.
Was Luispook wel te vrêe.
By Saly ging ik koopen
Voor riedgeld al de knoopen:
En by Fop Trensjes in de poort
Het regtdraat, zy en koort.

CEELY.

Ey, hoor dien trasbroek tog eens aan
 Met al zyn fyne praat!
 Die labben en laveyen gaan,
 Zien heel wel hoe 't er staat.
 By Kniertje Kals is hy een hoed
 Te quaa: zyn broek en ondergoed
 By Jas, By Jas, By Jas.
 En by Tys Neet zyn das.
 Loop Dod-oor by Flip Koenen,
 Betaal daar eerst jou schoenen?
 Eer dat jy aan een mensch vertelt,
 Dat jy koopt voor rietgelt.

JAN.

Wel CEELY Smeerkeurs, meen jy dat
 Ik doe, gelyk als jy:
 By al de winkels in de stad
 Gaan borgen op een rey.
 By Haak een schort, by van der Plas
 Een tuig en zilvere beugeltas:
 By Knier, By Knier, By Knier
 Een kroplap drie of vier.
 By Neeltjen een paar strikken;
 By Pronkjen andere quikken.
 Zo borg jy voor jou naakte gat
 By ieder Sloofje wat.

CEELY.

Wel JAN BUUR nu ik hooren kan
 Zyn wy van een allooi.
 Kom, laat ons zwygen' lieve man,
Dat schelden is niet mooi.

JAN.

Wel CEELY, als ik dat bekyk,
 Bevind ik, hebt gy groot gelyk
 't Is kunst, 't Is kunst, 't Is kunst,
 Te krygen al om zunst.
 Waar zouden wy voor zorgen?
 Wy gaan maar alles borgen
 En kyven met een groot geweld,
 Op al wat komt om gelt,

Zoetigheyd.

Stem: *Onlangs ging ik bedroeft &c.*

BY Kloris lief op marsepein ten eeten
 Hield zy m'een sprits met haar lipjes veur,
 Die'k heb gebeten
 Te midden deur;
 En proefde zoo haar mondjes schoonen geur.
 Wie heeft ooit in zoo'n Suikerkist gezeten!
 2. Een schuimpje dat sy hart had laten droogen,
 Ley ze op haar tong en zoog het langzaam week,
 Dat voor myn oogen
 Als wasch bezweek,
 Wanneer zy met haar tong myn lipjes streek.
 Wie heeft ooit aan zoo'n Suykerriet gezogen!
 3. Sy liet Jeley van moerebeyen kooiken
 En doopte daar een Kolômyntjen in,
 't Welk doorgebrooken
 Sy lugt van sin,
 Stak in myn mond, tot onderpand der min.
 Wie heeft ooit in zoo'n Honington gestoken!
 4. Toen heeft zy my een kroesje vol geschonken
 Met lekker vocht, ik kende 't niet zo ras:
 Myn oogen blonken
 Van weelde, ik was
 Verzet, ô! smaak, ô! Goden-Ipekraas!
 Wie heeft'er ooit iets lekkerder gedronken.
 5. Zy kwam my toen veel dart'le kusjes geven
 En daalde met haar boezem op myn borst.
 'k Begon te beven
 Van minnedorst:
 In heb haar in een scheemering gestort.
 Daar proefde ik hoe z'in Venus Hemel leeven.

Enone aan Paris.

Stem: *à Table avec mes Amis.*

O! PARIS Lief, zoo 'k geniet
 Den wellust van uw toverende oogen,
 Waar uyt uw Vrind'lyk zieltje ziet,
 Gevoel ik my tot in den Hemel opgetoogen!
 o! Paris.
 Maar zo gy heen gaat of die sluyt,
 Maar zo gy heen gaat of die sluyt.
 Val ik in nare duysternissen;
 Dies blyf, zo gy my mint,
 Doch wiltge ENONE missen
 GAA? me..... 't, gaa; me..... t'u gaat haar leven uit.
 GAA; me..... t'u gaat haar leven uyt.
 GAA? me..... t'u gaa me..... t'u gaat haar leven uit.

Ongedult.

Zang.

FIDO.
 ACh! Liefje,
 Myn diefje,
 O! Zaligheid; zeg, zeg my de reên
 Dat uw geweest,
 Uw rooze koontjes
 Met zo veel boontjes
 Van ziltend kristalyn,
 Die amathisten
 Haar helderen gloet en vuurbetwisten,
 Doet behangen zyn.

2. Hoe hikje,
 Hoe snikje,
 Hoe zugtje zo diep op deze vraag?
 So'k u behaag,
 So ons de Liefde
 Noch weer zyds griefde
 Gy zoud, o! schoone Vrouw,
 My wel verklaaren
 Wat u zo ontrust, en openbaren
 De reden van uw rouw.

ROZELYN.

3. O! Wreede!
 Uw reede
 Quetst myn liefde en getrouwen gloed,
 Dat my dus doet
 In smert verzinken,
 Myn oog verdrinken,
 Is, dat nu PHEBUS dryft
 In TETHIS armen,
 Wiens lonkjes de gantsche Zee verwarmen,
 Gy noch van my blyft.

Wieg-deun.

Stem: Zoete lief ik kom voor jou deur.

SUjo, Sujo, Kintje doe
 Uw oogjes toe,
 Leg uw kleine hoofden neêr.
 Al dat schreyen doet geen goet
 Myn lieve bloet;
 Want uw oogjes zyn te teêr.
 En de rust u meerder voed
 Dan spyze doet:
 Daarom slaap toch gerust,
 Toch gerust, Myn lieve lust,

Al die snikjes zyn
 My d'allerzwaarste pyn
 En het maak my zeer ongerust.

2. Sluit, myn alderliefste guit.

Ey lieve, sluit
 Ras uw duiven oogjes digt,
 Hoe of hy zo geem'lik is?
 Ik loof gewis,
 Dat hier is te sterken ligt.
 Daaerom breng my hier gezwint
 De wieg en 't kint.
 Liefje slaap, sujo soe,
 Sujo soe, zyt wel te moe.
 Wieg wat met gemak:
 Zyn oogjes staan al strak,
 En zo datelyk zyn zy toe.

3. Zoele weste-wintje, ruis

Met geen gedruis,
 Nu myn lieve kintje slaapt.
 Zoete Papegaitje, maak
 Toch geen gekaak,
 Daar myn Poesje raapt.
 Gae hier langs toch zagties heen
 En op je teen:
 Als hy slaapt, groeyt'er van
 Groeyt'er van, zyn hertjen an.
 En zyn oogjes zyn
 Dan vry van al de pyn,
 Die hy krygt van het getraan.

Raad.

Stem: *Versez, Versez &c.*

KUssen, kussen, dat klink' aan 't zwerk.
 Kussen, Kussen, kust dat aan 't zwerk

Het klinkt in't oor zelf van DIONE.
 Elk vat zyn Lief by 't hoofd, maar hy moet, maar hy moet by zyn Schoone,
 Terwyl hy 't montjen drukt, bescheiden gaan te werk.
 Kus....sen, Kus....sen,
 Kussen, kussen, kussen, kus....sen;
Behandelt zagt,
Daar gy uw Liefde tragt
Ik zuik're weeld,, vol op te blussen.

Drink-lied.

Stem: *Als 't voorgaande.*

Vechten, Vechten, vecht als een helt,
 Met piek nog roer, nog bajonetten,
 Maar met een volle fluit, wilt u ras, wilt u ras in order zetten.
 Dit groene drink preeel zy ons een Oorlogsvelt.
 Vech....ten, Vech....ten
 Vechten, vechten, vechten, vech....ten.
 Gryp glazen aan
 Zo lang gy maar kunt staan;
 Tot MORFEUS komt,, den kryg beslechten.

Ongelyk gespan niet wel trekken kan.

Stem: *Horentjes zouden u passen.*

ZOtte, wat doeje? waar benje?
 Dat je gaat zoeken een wyf.
 Myn slap en kromme bloet beulingje kenje,

Wel zonder vouwen regt staan op je lyf?

2. Zy heeft, hoor ik, achttien jaren

En hy tachtig na je rug.

't Is of met een spinnekop wou gaan paren

Een vliegje, of met het kaarslicht een mug.

3. Zy zal jou wel ras vermoorden

En je pieren, waar ze kan.

Die diertjes zyn nooit te payen met woorden;

Daar moet gezweet en gewerrikt zyn Man.

4. Aars zal zy'er ras een vinden

Die al die schade vergoet.

Dies luister, nu 't tyd is, na raad van je vrienden

En trouw jy liever jou rochelpot, Bloet.

Est, Est, Est.

Stem: *Mars van Marlbourg.*

KOm, Lekker neusje repje ras,

Wilt ge in den Hemel zyn:

Kom ruik dees Goden-Ipekras.

't Is muskadelle wyn;

Gewassen in't Toskaans gewest,

Geteekent met drie dubbel EST;

Ruik, ruik, ruik, ruik, ruik

Maar eens aan deze kruik.

Banielje zult gy speuren

Kaneel-en Amber-geuren.

Kom Lekkerneusje waar gy zyt,

Verlies, verlies geen tyd.

2. Ik wensch, als Kloris van dit nat

In 't geurig mondje neemt,

Dat ik nog duizend neuzen had

Voor die Molukse beemd'!

In dien reukhof van Attalus

Ruik ik heel Ambon, als ik kus,

Besproeit, besproeit, besproeit
 Met Balsem, wat'er groeit.
 Hier zuld gy, na ik reken,
 Met my JUPYN gaan smeeken,
Dat hy terstont van hoofd tot voet
Ons Neuzen worden doet.

Wel gepaard, Is Hemel op der Aard

Stem: *Tranquille Coeur &c.*

GEzeeten by myn honingby
 Zuyg ik den maankop van haar lipjes.
 Ik troetel haar. zy troetelt my
 Met dartele en verschalkte wipjes.
 Fluweele wellust duur en streel lang onse jeugd
 Met zulken Hemel-vreugd!
 2. Haar oogjes toonen wien zy mind,
 Daar staat myn naam in vuur geschreven.
 Ik ben haar Bed- en Boezemvrind.
 Zy is de Noordstar van myn leven.
 Fluweele wellust duur en streel lang onse jeugd
 Met zulken Hemel-vreugd!

Kruitje roer me niet

Stem: *Dans nos Bois &c.*

Dit's Toov'ry! zie al weer geboogen.
 Dit's Toovery!
 Ey ziet, hoe vlied het my,
 Ey ziet, hoe vlied het my,
 Wat kruit mag 't zyn dat dus yder vlied'
 Zoo ras, geraakt, maar wordt bewoogen.
 Hoe of men dit kregelkruitje hiet?
 Ha, Ha, 't is KRUYTJE ROER ME NIET.

Wil je gelukken, schik wel je stukken.

Stem: *Kom myn hertje, kom myn troosje.*

KNiertje, kom my nu eens kyken,
Ben ik nu niet knits en net?
'k Heb twee uren sitten stryken,
Eer myn kraagje was gezet.
Zie nu, of'er nog wat let
Aan myn mooye kleeren!
Op dat zy, Als ik vry,
Zin kryg in myn veeren.

2. Klim nu vaardig op den wagen,
Peuren wy'er zo na toe:
Maar wat zal ik heur eerst vraagen?
Kniertje, zeg my tog eens hoe
Ik daar best myn aanspraak doe.
Zal ik haar vertellen?
Dat by my, Op een ry,
Dertig Uyers zwellen.

3. Dat ik derig mergen bouwen
En nog veertig weiden kan.
Daar by chaise en wagen houwen
Met een dubbelt paardspan.
Dat ik vaardig met de wan
't Kooren schoon kan maken.
Dat ik voort, Zoo 't behoort.
Ken en doe myn zaken.

4. Dat ik, wil zy eens plaizieren,
Fraai voor Jan Pottasie speel:
En op allerlei manieren
Na de vallen van de keel,
Hakkebort of fluit of veel,
Geestig weet te springen:

Dat ik rol, Als een knol,
Op de maat van 't zingen.

5. 'k Zal haar zeggen, wel te weeten
Dat zy Vyftig mergen lant,
Daar Jan Kool is opgezeten,
Met een weuning fraai en kant
Heeft voor uit tot pille pand.
Van haar Peet 'ekreegen:
En dat zy, Heeft daar by
Koeyen vyfmaal neegen.

6. Dat my dat wel zou gelyken;
Om dat ik zit op een huur,
Daar ik garen af zou wyken
Om een beter avontuur:
Want het lant is my te duur
En te vol met biezen
Daarom zou 'k Tot myn vrouw
Haar wel willen kiezen.

Bitterheylig van een gestolen kusje.

Stem: *De droefheid kan geen plaats &c.*

TOen KLORIS zat en sliep op 't groen kamil, bezyen
Een Kristalyne-Watervliet,
Stal ik, o! mont vol honing-byen,
Een busje, zoeter als het zoetste Suiker riet.
Juist, alszy voelt haar lipjes raken,
Doet haar een snelle schrik ontwaken,
Zy vlugt; en vliegt verbaast en vaagt met teder gras
't Gekuste montje, als of't van my vergiftigt was.

2. Ach! Lief, my is vergif, maar u niet, by gebleeven,
Ay! vlucht niet, roep ik, hoor myn bee!
Wilt ghy niet luisteren; myn leeven

Verlies ik door een zoet en zeltsaam harte wee.
 Veel sneller als DIANA'S Winden
 Schiet zy door net geplante Linden.
 Ach! Bitterheylig! ach! Dat kusje, proef ik, is
 Veel bitterder als roet en bitter waterlis.

Gulde legende.

Stem: *Wanneer de Zon in't morgenroot.*

VOLmaakte Kloris luister toe,
 Met my op't dons gezegen:
 Myn hert is vol, Ai! luister hoe
 De Liefde kan bewegen.
 Toen Mars met Venus lag te bed
 Kort voor de list van 't yzernet,
 Riep hy in zyn bedryven,
 O! Vreugt die nergens weerga heeft,
 Daar't Godendom alleen door leeft,
 Wie kan uw kracht beschryven.

2. O Weelde riep de bleeke Maan
 In Latmus duist're dreeven,
 Daar komt myn Heil, myn Herder aan,
 Om my te doen herleven.
 't Schynd zey zy, of dit jeugdig gras
 Nog plat van gister avond was.
 Hier ga ik weder leggen.
 Edimion kom aan myn zy
 En kus en streel en troetel my,
 'k Sal niets daar tegen zeggen.

3. Toen 't schoon en wonder Mirrekind
 In de Sabeesche velden
 Tot smorens van de Min bemind,
 Zyn wellust zoude melden,
 Vloog Venus ligterlaag in brand
 En greep Adonis by derhand,

En zeeg met hem te neder;
 Hier zei zy, op dit krakend groen
 Zult ge uw vertelling beter doen.
 Hier leggen wy gereeder.

4. Toen Paris met Helene vlood
 Uit Menelaus hoven.
 Lag hy in haren malsen schoot
 Syn hertje zagt te stooven.
 Toen prees hy Venus hemelhoog.
 Toen zag hy dat zy niet bedroog.
 Toen riep hy duizendmalen,
 Weg Juno met uw Pauwenstaart
 Weg Pallas met uw Uil en zwaard:
 Niets kan by Venus halen.

5. Toen Held Eneas in der nacht
 Aan Dido's zy gelegen,
 Vertelde wat geval hem bragt
 Door zo veel vreemde wegen;
 Schoot hy de blonde Koningin
 Het hert vol vuur, het oog vol Min:
 Zy deed de Hofzaal ruimen.
 Het Tafelbedje was gereed:
 Anschisestellig, wat gy deed
 Verklikten al de pluimen.

6. Maar Kloris Lief, ik proef alleen
 Met u die suiker weelden,
 Die al de Goden in't gemeen
 In haren wellust deelden.
 Ik ben u Mars uw Priaams Zoon:
 Ik ben Endymion, Adoon:
 Ik ben uw Roem der Frygen:
 Ik zie in myn Venus aan,
 Helene, Dido en Diaan;
 Daar ik vol op kan krygen.

De Rechtbank van Venus.

Stem: *Dorotheè aanhoor myn Zugten.*

KOmt die Minneboeyens dragen
Liefjes, hier uw nooden klagen;
Hoe gy alleen
Uw jeugt slyt in geweene.
Om dat Die schat,
Dien gy u had uit gekooren
Bitter lot! Naar 't genot,
U wil langer zien nog hooren:
Venus *houd In dit woud*
Rechtbank *en haar Zoon is Schout.*

2. Dolle Saffo, die bedroogen
Door den glans van Faons oogen,
Nu, als verwoed,
Stikt in uw eigen gloed.
Uw Lier, Vol zwier,
Die den Lesber niet kon dwingen,
Sal misschien Hier doen zien,
Wat vermogen heeft u zingen:
Venus *houd In dit woud*
Rechtbank *en haar Soon is Schout.*

3. Ariadne, tree vry nader,
Dagvaard Theseus den Verrader,
Dien gy, onwaard,
In't doolhof hebt bewaard.
Die loos En boos
U op Gaxus barre rotzen
Vol verdriet, Sitten liet.
Wreek u hier nu op dien Trotzen.
Venus *houd In die woud*
Rechtbank *en haar Soon is Schout.*

4. Circe, schoon door Toverrymen
Gy de held're Maan doet zwymen

Zie, uw geweld,
 Is kragt'loos op dien Held.
 Wiens deugt En jeugd
 U in dolle min doen blaken:
 Volg myn raad, Zoek hier baat:
 Klaagt met tranen op de kaaken.
Venus houd In dit wout
Rechtbank en haar Zoon is Schout
 5. Hipsipile, minnenydig,
 Zoekt gy Jason hier ontydig?
 Hy rust in vree
 In d'armen van Medé:
 Zy sluit haar buit
 In haar schoot met toverzangen
 Arme Vrouw, Stelp uw rouw,
 Heden zult gy recht ontfangen.
Venus houd In dit wout
Rechtbank en haar Zoon is Schout.

Zonder gewin is dwaze min.

Stem: *Ils'en va, le berger que j'adore.*

KLORIS houd myn hert en ziel gebonden
 Aan haar deugt en net geschikten leest
 Ik heb u nooit meer zoetigheid gevonden
 Als sint ik haar minnaar ben geweest.
 2. Honing vloeit van haar begaafde lipjes,
 Van haar tongje rold de vrind'lykheid.
 Op haar boezem staan twee minneklipjes,
 Door de Liefde menigmaal beschreid.
 3. Hantjes heeft z'als PALLAS schoone hantjes:
 Oogjes heeft zy sneller als een valk:
 En de ryen van haar prop're tantjes
 Syn zo wit, als fyn gezifte kalk,
 4. Keurlyk weet zy op de maat te zingen:

Zeer bevallig speelt zy op de luit.
 Maar helaas! met al die wond're dingen
 Min ik haar en zy lacht my wat uyt.

Minnetwist.

Stem: Philida, hoe lang is't geleden.

TIRCIS.

't HERTje, jong en onbedreven,
 Stelt zyn weelde, lust en leven,
 Als het van de Liefde gloeit.
 In de Liefde, die hem boeit.
 Duizent sorgjes, die ontstellen,
 Duizend vreesen, die hem knellen.
 Bitterder als bitter roet,
 Agt het voor zig, suiker, suiker, suiker,
 Agt het suiker soet.
 't [B]itter. dat de liefde voed,
 Is't onnosel hertje zoet.

2. In den gloed van twee schone oogen
 Steekt een toverend vermogen,
 Dat zyn vryheid ondermynt,
 Schoon't verlies hem winst toeschynt.
 Maar wie kan de smert beseffen,
 Die't onnozel hert zal treffen;
 Als zyn zuiv're liefde vind,
 Dat hy een valsche, valsche, valsche,
 Een valsche mind,
 Als zyn zuiv're liefde vind,
 Dat hy eene ontrouwe mind.

3. Want van daar de zon komt rysen
 Tot sy daalt, is na u te wysen,
 In't gemeene best der min,
 Een getrouwe Herderin.

Kon ik eene opregte vinden,
 'k Liet myn vryheid willig binden
 Met de boeyen van haar deugd
 En gaf haar myn frisse, frisse, frisse,
 Al myn frisse jeugt.
 Daar ik vind de ware deugd
 Offer ik myn jeugd en vreugd.

FILLIS antwoord.

4. Ik zal ons geslagte wreeken
 Van dien hoon en vinnig steken;
 Herder, in myn boezem woont,
 Trouwe deugt, die trouw beloond,
 Schakel met my uwe zinnen,
 Laat ons eens om stryd beminnen,
 Ik ben om dees proeve bly.
 Zien wy wie de trouste, trouste, trouste,
 Wie de trouwste zy.
 Laat ons, om dees proeve bly,
 Zien, wie dat d'opregtste zy.

Kracht van een kusje.

Stem: *Dorinant dans une paix profonde.*

IK lag zieltogend na myn leeven
 De leeden uitgespreid,
 Om zo den geest te geeven
 Van genooten genoegelykheid.
 Als KLORIS met haar mond my raakte
 En my wederom levend maakte:
 En my wederom,
 En my wederom levend maakte.
 2. Ik zag den Ouden Baas al roeyen
 Met zyn gelapte boot,
 Om met my weg te spoeyen
 Binnen d'yz're sluizen der dood:

Als Kloris met haar mond my raakte:
 En my wederom levend maakte:
 En my wederom,
 En my wederom levend maakte.

3. De woede zag ik uit zyn oogen
 Daar hy vergeefs my wagt:
 En, door myn Lief bedroogen,
 Weer te rug moest zonder vragt.
 Want Kloris met haar mond my raakte
 En my wederom levend maakte:
 En my wederom,
 En my wederom levend maakte.

Zang.

ALs ik Liefvallig Herderskint
 Begin van myne min te spreken,
 Zegt gy wel, dat gy wedermint
 En dat die keeten nooit zal breken,
 Die met een Diamanten strik
 Ons hertjes, ons hertjes vast sloot in een oogenblik.
 Maar, honingbytte van myn jeugt,
 In dees' verrukking onzer zinnen
 Die wederzyds ons zo verheugt,
 Is dat genoeg gedaan, te zeggen, *wy beminnen?*
 Gy schreit myn ROOSJE, ach! ach! ick weet
 De reeden van dat bitterleet.
 Weg, weg, met eeden. Onze min
 Stelt geenzints daar verzekering in.
Een zucht, een Kusje zegt genoeg hoe wy beminnen.

Aanmoediging.

Stem: *Sans Amour, Charmante Bergere.*

Proef Dorinde maar eens de Liefde,
 Die is een heil vol hemelzoet.
 Open ras uw gemoed
 Voor de Liefde, die my lang griefde.
 Proef Volmaakte, maar eens de Liefde,
 Die is een heil vol hemelzoet.

2. Zo uw zieltje maar eens beproefde
 De weelde van een minnend hert,
 Dat weer geliefkoost wert;
 'k Wed g'u over dien tyd bedroefde,
 Dat gy de Liefde nog nimmer proefde
 En beklaagde dien tyd met smert,

3. Ach! my dunkt, ik hoor al u klagten
 Als gy dien schoonen tyd beschreyd;
 Daar u de Liefde zeyt,
 Proef nu't verschil der Weduw nagten,
 Daar men vergeefs den slaap moet wagten
 Proef nu de Liefde, en 't onderscheyd.

Tegenzang, op't Lied.

Weynig mans weet ik vroem te zyn.

Zyn'er zo weynig vroome mans,
 Vrouwtjes nog veel minder thans:
 Want zy houden voor geneugt,
 Ja te zeggen; neen te meenen:
 Yder stooten blauwe scheenen,
 Als men hoopt op huwlyks vreugd.
 Zyn'er zo weynig vroome mans,
 Vrouwtjes nog veel minder thans.

2. Wie zou tog wensche na de meid

Welkers gal verhoolen leid
 Midden in het Woorden zoet;
 Welkers uitgeleerde lonken
 't Herte wel met min ontvonken;
 Maar vergiftigen het bloed.
 Zyn'er zo weynig vroomme mans,
 Vrouwtjes nog veel minder thans.

3. Want zoo ras gy zyt getrouwt
 't Geestig wyfje sig verstout.
 't Huys bewind draagt zy op zy.
 z'Is Meestresse van de schyven:
 Dat gy dwaze zo laat dryven,
 Zynde om deze ontlasting bly.
 Zyn'er zo weinig vroomme mans,
 Vrouwtjes nog veel minder thans.

4. Wanneer gy eens goe vrienden ziet
 Is'er wyn, maar voor u niet,
 't Wyfje houd de sleutels vast,
 Gy meugt vloeken, gy meugt springen,
 Zy gaat om u sitten singen,
 En haald buurvrouw Smul te gast.
 Zyn'er zo weinig vroomme mans,
 Vrouwtjes nog veel minder thans.

5. Die verteld zy hoe 't daar al gaat,
 En hoe loens de kruin u staat.
 Wel, zegt Smeersmul, wel, men heeft
 Nog een troost'lyk barneveldje
 By ons Teetje, voor het geldje
 Dat hy voor den wyn uit geeft.
 Zyn'er zo weinig vroomme mans,
 Vrouwtjes nog veel minder thans.

6. Als de Vrouw eens uit wil gaan
 Zyt gy met het kind belaan;
 't Zy 't u wel of qualyk staat.
 Gy moet sujo, sujo Kindje
 Zingen, daar men wel een pintje

Anders 's avonds drinken gaat.
 Zyn'er zo weinig vrome mans,
 Vrouwtjes nog veel minder thans.

7. Daarom Jongmans weest noit zo zot
 En verwisselt tot u spot,
 Trouwen voor uw vryigheid.
 't Onbekommert Vryers leven
 Word u nimmer weer gegeven,
 Zyt g' eens aan de Vrouw verzeit.
 Syn'er zo weinig vrome mans,
 Vrouwtjes nog veel minder thans.

8. Maar men vind (smaakt u nog de trou)
 Hier of daar een brave Vrouw,
 Van goe zeden, Liefde en deugt.
 Sie dan zo een Vrouw te krygen,
 Vald het anders, wild tog zwygen
 En draagt stil uw ongeneugt.
 Syn'er zo weinig vroome mans,
 Vrouwtje nog veel minder thans.

ZANG.

VRaag tog niet, wat myn treurende oogjes
 Doet smelten in haar teere boogjes?
 Helaas! uw oogjes zie ik niet.
 Maar Roosje, zo ik die moet derven,
 Vergun tog. dat in myn verdriet
 Uw oogjes zien voor wie ik sterve.

Cupido spaar u pylen vry, Gy hebt een wisse Prooy aan my *Ovid*.

Stem: *Wanneer de Zon in't morgenroot.*

ô! Liefde, Liefde, schei eens uit
 Myn teeder hert te grieven.

Ik ben u een gewisse buit
 En hang van uw believen.
 Eerst trof my Zwaantjes zwanenhals;
 En Blondjes tuitjes zydemals?
 En Valkenoogjes Oogen:
 Toen zoeten liefelijk gezang;
 En Haasjes voet en vlugge gang,
 Vol toverend vermogen.

2. De prop're mond van Rozemond
 Hield myne ziel gevangen,
 Terwyl ik aan het kogelrond
 Van Klaartjes borst bleef handen.
 Soo ras ik Flora's koontjes zag
 Verliefde ik op haar guiten lach,
 Een Tuin vol malse bloemen:
 Terwyl ik dol na Hageroos,
 Haar blanke en kleine handjes koos,
 Alleenig waard te roemen.

3. Het Leliwit van Leliaan,
 Met Rozenbloed gebroken,
 Houd nu myn zinnen stille staan
 En doet m'in Liefde koken.
 Maar Galoos ryzig net postuur
 Verdeelt ter stont dit minnevuur:
 My boeyen hare leden.
 Ach! Liefde, Liefde, schei eens uit
 Ik ben u een gewisse buit;
Waar toe my meer bestreden?

De aanhouder wint.

Stem: *Pour toucher des beautez.*

TIRCIS.

OP't piepend groen, ô! Melicerte,
 Gelegen by dees waterval,

Ontsluit ik u myn ziel en herte,
Op hoop ik u behagen zal.

O Bloem! ô roem der Herderinnen,
Ey, luister, zie, ey leer beminnen.

2. Hoor hoe de vinkjes tierelieren;
Elk vryd een trouwe Nestvrindin.
Zie in de beek de visjes zwieren;
't Kout Element voed zelf de min.

O Bloem! ô roem der Herderinnen
Ey, luister, zie, ey leer beminnen

3. 't Vreesagtig knyntje zit te loeren
Gins voor een jonge voedsters hol.
Ey, voel, ey zie den grond beroeren;
Daar woeld ligt een verliefde mol.

O Bloem! ô roem der Herderinnen
Ey, luister, zie, ey leer beminnen.

4. Ey, zie de Duyfjes trekkebekken
Hoe spreyaen zy haar vlerkjes uit!
Ey, hoor die Quakkelhen eens wekken:
De Haan slaat tienmaal op 't geluit.

O Bloem! ô roem der Herderinnen
Ey, luister, zie, ey leer beminnen

5. Ey, zie ons Soetje daar beneden
Met veerlyk zitten mond aan mond!
Dat paartje schynd al uytgevreedden,
Hy zegeld reeds zyn trouw Verbond.

O Bloem! ô roem der Herderinnen
Ey, luyster, zie, ey leer beminnen.

6. Gelukkig paar, deel in myn smerte
Nu gy geen pyn nog quelling leyd.
Ik vry een steen. Ach! Melicerte
Is kouder als de Winteryd.

O Bloem! ô roem der Herderinnen
Ey, luyster, zie, ey leer beminnen.

MELICERTE.

7. Gelukkig paar, hier is geen smerte,

Nu ik de kracht der min gevoel
 Gy vryd geen steen. Uw Melicerte
 Omhelst u, als haar minnedoel.

TIRCIS.

O Venus! Grootste der Godinnen!
 Myn Melicerte leerd beminnen.

Verkeerde Min, Heeft nooyt Gewin.

Stem: *Ik was nog maar een spruyt &c.*

WAt is de Wereld slegt!
 Genegen tot kwaad duiden:
 Hoewel men 't overlegt,
 Nog ziften het de luiden Zo fyn,
 Dat oolyk zwartjes doen niet ongezift mag zyn.
 2. Zy had een hupsen Haan
 Zeer grof van kam en leden,
 Die als een Paauw kon staan
 En als een doffer treden, Zeer koen,
 Dat zwartje garen zag, en liet het dikwils doen.
 3. Daar was in 't zelve kot
 Een Bestemoer der Hennen
 Een ouwe Kakelpot
 Met Itaaljaanse pennen, Die gauw,
 So ras sy Haanneef zag, ging duiken voor zyn klau.
 4. Maar zwartje niet te vreen
 Met dees bedrieglykheden,
 Sey, Haanneef hoor, alleen
 Suld gy voor zwartje treden Met Kragt:
 En zo jy anders doet, zo vrees, zo vrees te nagt.
 5. Wel zwartje, zei de Haan,
 So dat is uw believeen
 So laat ons vlugten gaan:
 'k Sal u alleen gerieven; Voorwaar,
 Het viel my in dit kot al lang te lydig zwaar.

6. Dit was na zwartjes zin:
 Daar op zyn zy gevloogen,
 Op 't spoor van Hoendermin,
 Uit Kakelpot haar oogen, Zeer ras:
 Als of'er buiten 't kot meer pret te halen was.

7. Maar zwartje dat is mis,
 g' Hebt uw gemak verlopen,
 De garst zuld gy gewis
 Nu zelve moeten koopen, Voor geld;
 Of voor je veeren als de beurs is uitgetelt.

8. Zo ras als Haanneef ziet
 Dat hem het voer zal missen,
 Zo treed hy langer niet,
Point d'argent point de Suisse, Altyd;
 Zo datje, 'tga zo 'tga, 'tverstooten slonsje zyt.

Na 't lief gevoegt, meest vergenoegt.

Zang.

BReng my veertjes, Pluimgediert,
 'k Wil mee in de blaaren woonen,
 Roosje, lang by my gevierd
 Verheugt zig als gy tiereliert.
 Brengt veertjes, Vinkjes, ach! die schoone
 Schept ligt genoeg in myn Lied.
 Als ze op uwe lieve toonen
 Haar minnaar zingen hoort; en hem een Vinkje ziet,

Drink-lied.**Stem:**{ *Allemande.*{ *o Zuiv're Min.*

ô! Bacherach!
 In uw gezag
 Vind men het vogt, dat ik zo garen mag.
 Schenk my een fles
 Van 't jaar van zes,
 Daar ik myn dorst mee les.
 Dat nat doet my
 Zo dapper als een Alexander zyn,
 Geleerder al Maryn,
 Volgeestig als Crispyn:
 ô! Artseny,
 Gy maakt dat ik wel rust,
 Als my niet meerder lust.

Triumph des Wyns in Vergenoeging.**Stem: *Mars van Marlbourg.***

BReng vliegens Pieterselyloof,
 Klimop en groen' ajuin;
 Op dat de kracht des Wyns verdoof:
 En Vlecht die om myn kruin.
 Ik haat de pracht nu in gebruik;
 En drink veel vryer uit myn kruik,
 Als ik, Als ik, Als ik
 Voor geen berispen schrik,
 Gezeten by myn Vrinden,
 Laat zig myn Zieltje binden
 Met zeelen van den Wyngaardgod,
 Die met de Wereld spot.
 2. Terwyl van heeten dorst in't Hof

Eens anders tong versmagt;
 En hy al krassend in het stof
 De komst van meerder wagt;
 Zit ik gerust hier in dit groen
 Myn Liefje wat te goê te doen:
 En lach, En lach, En lach
 Met al zyn groot beslag.
 Want hoe hoog hy mag ryzen,
 Hy moet noch Eer bewyzen
 Aan allen, die in daat of schyn
 Als hy, nog grooter zyn.

3. Vlieg jong. haal eens voor den dag
 Een toegelakte fles:
 't Is oude wyn van BACHARACH
 Van 't keurlyk jaar van ZES.
 In dit wel riekend Paviljoen
 Van Appelbloeizem en fris groen
 Verheugt, Verheugt, Verheugt
 Myn ziel zig in haar jeugd.
 Hier luste't ons te blyven!
 Tot wy in weelde dryven;
 Tot ons de wyn als Nectar smaak
 En ons aan 't hertje raak.

4. Wat dunkt u die bekranst met veel
 Hier drinkt myn schoonen wyn,
 Is in't heelal wel grooter heil,
 Als vergenoegt te zyn?
 Dies Goden houd myn hert tog vry
 Van zugt tot eer en heerschappy:
 Maar laat, Maar laat, Maar laat
 My altydt in dien staat,
 Dat ik, van't Hof verschoven.
 In myn vrucht'b're hoven
 Myn vrinden zo'onthalen mag,
 Als ik doe dezen dag.

Zang.

DE Liefde, die myn boezem voed
 Met eenen kuisschen gloet,
 Is Hemels vier En zyn bestier.
 Zy troost myn ziel in 't nypen van de noot,
 Als misverstand haar brengt ter doot.
 Zy streelt myn afgepynigt hert,
 Als onbeschryfelyke smert,
 Die t' noodlot hem beschooren heeft,
 Haar' Alans hem te kauwen geeft.
 Eens aanzien het beminde deel
 Troost veel!
 Maar als myn Lieve ROOZEMONT,
 Die nooit als trouw en deugd verstont,
 Tersluyks van wedermin ontsnapt een teere zucht,
 ô! Hemel! frisse ochtend-lucht
 Verquikt de graasjes op het velt
 Veel minder, als my dat herstelt.!

Aan Fillis.**Het Latyn van Catullus nagevolgt.****Stem: *Geef een Aalmoes voor een Blinde.***

PHebus daald des avonds neder,
 Ryst weer in den Morgenstond;
 Flora krygt haar bloemen weder,
 Daar zy zig beroofd van vond:
 Maar de mensch kan na zyn sterven
 Nooit het leven weer verwerven:
 Ellik derft dan 't geen hy mind.
 Ik myn Fillis,, Ik myn Fillis,
 Daar ik al myn vreugd in vind.
 2. Fillis, die myn wonden heelde

Door den balsem van uw mond,
Smaken wy de Minne-weelde!
Zo lang wy op't wereld-rond
Als getrouw omme dwalen:
Laten wy ons hert ophalen,
Dat ik uwe lipjes druk!
In uw kusjes,, In uw kusjes
Vind uw Minnaar zyn geluk.

3. Laat een gryze 't kussen wraken.
Denk zyn vlam is reeds geblust.
Laat ons 't zoet der liefde smaken!
Wyl het onse jongheid lust.
't Minnen past de jonge jaaren.
't Voegt geen man met gryze hairen
In vrouw venus Hof te treen.
't Past ô Fillis,, 't Past ô Fillis
Aan de frisse jeugt alleen.

4. Fillis, wellust van myn leven,
Die myn trouwheid hebt gezien,
Wil my hondert kusjes geven,
Wil m'er dan nog duisent bien.
Schoon gy om my te vernoegen
Daar tien duisten by woud voegen,
Uitverkooren Nymphje, neen,
Myne Liefd' is,, Myne Liefd' is
Met die kusjes niet te vreen.

5. Engelin eer ik myn lusjes
Naar myn welgevallen boet,
Geef aan my ontelb're kusjes:
Blusch is 't mooglyk mynen gloet,
Zo zal niemand ons meer kwellen,
Dat wy onze kusjes tellen.
Komt myn wellust, kom myn al,
Geef my kusjes,, Geef my kusjes
Geef my kusjes zonder tal.

Reynhart. Herders zang.

Stem: Zoel zagt windje.

't Helder maantje
 't Helder maantje met zyn glans
 Flonkerden aan 's Hemels trans:
 En kwam door de wolken booren,
 Als zigREYNHART,
 Als zigREYNHART dus liet hooren.

2. Sprey uw glanssen
 Sprey uw glanssen zilv're Maan;
 Tuig, hoe ik myn LELIAAN
 In het lommer van dees Elzen,
 Met vernoeging
 Met vernoeging zal omhelzen.

3. Lieve Schaapjes,
 Lieve Schaapjes wit van vagt,
 Die wel eertyts op myn klagt
 Scheen in stomme taal te zuchten;
 Deel nu in myn
 Deel nu in myn Zielgenuchten.

4. Weste wintje
 Weste wintje dat zagt ruist,
 Levend beekje dat hier bruist
 En het gras 't gebloemt en boomen
 Kust door 't Kabb'len,
 Kust door 't Kabb'len van uw stroomen:

5. 't Heugd u, hoe wy
 't Heugd u, hoe wy by dees beek
 Onze geitjes aan dees streek
 Weidden, die met zagte trekjes
 't Kruit afplukten,
 't Kruit afplukten met hun bekjes.

6. Ach wat valt het
 Ach wat valt het wagten bang,
 Wyl'k met ongedult verlang
 Naar het meysje swart van hairen!
 Oogenblikjes
 Oogenblikjes schynen jaren.

7. LELIANE

LELIANE uw lieve taal
 Roofst myn hert, wyl straal op straal
 Van uw lieve duiven oogen
 Houd myn zinnen
 Houd myn zinnen opgetoogen.

8. Al zegt VENUS

Al zegt VENUS my tot vrind,
 Zy wierd nooit van my bemind.
 Al wierd JUNO my geschonken,
 Gy alleen zoud
 Gy alleen zoud my ontfonken.

9. Dus zong hy om

Dus zong hy om LELIAAN:
 En ging, om niet leeg te staan
 Dit gezang de Nymph ter eeren
 In een Linden
 In een Linden schors graveeren.

Drink-lied.

Eye Zangwys.

IK gaf gister avond myn Kloris een zoen,
 ô Rouw! Ik zouw,
 Zey zy, het nooit na dezen meerder doen.
 Ik gaf gister avond aan Kloris een zoen.
 Maar laas! ik mag het nooit weder doen:
 Want myn baart zey zy had haar mondje zeer gedaan;

En egter 'k weet Het was haar leed,
 Dat ik 't niet meerder had bestaan.
 Maar neen zy raad het niet: want ik geef aan haar de zak.
 De Wyn geeft my. De Wyn geeft my,
 Het Wyntje geeft my meer gemak.

2. Vaarwel schoone Kloris, 'k ben moede gekust:
 Myn min, Vriendin,
 Heb ik in dees Bokaal reeds uitgeblust.
 Vaar wel schoone Kloris, 'k ben moede gekust:
 Want myn vlam is in den Wyn geblust.
 Kom, wel aan drinken wy de min en hare smert,
 Die 't hert beswaard En droefheid baard,
 Door deze fles met Wyn van't hert.
 Ik kus veel liever 't glas, dan myn Kloris Rozekaak.
 De Wyn geeft my, De Wyn geeft my,
 Het Wyntje geeft my meer vermaak.

3. Ey ziet deze dropjes eens danssen in't glas!
 Hier by, Dunkt my,
 Komt geen gezoen van Klorisje te pas.
 En ziet deze dropjes eens danssen in't glas!
 Hier by komt myn kloris niet te pas.
 Edel nat, dat een hart door uwe deugt verkwikt
 'k Schenk u myn min; Spyt myn vriendin,
 Die'k heb geliefkoost en gelikt
 Ik schonk aan Kloris wel 't eerste bloemje van myn jeugd;
 Maar Wyn geeft my, Maar wyn geeft my,
 Maar 't wyntje geeft my meer geneugt.

4. Ik zie wel hoe Kloris my wederom vleid:
 Maar wis, het is
 Vergeefs, ik wil niet weder zijn verleid.
 Ik zie wel hoe Kloris my wederom vleid:
 Maar ik wil niet weder zyn verleid.

Kloris, neen; 'k heb al lang genoeg u slaaf geweest
 Een glas met wyn Is Medicyn,
 Die myne minnepyn geneest.
 't Is beter een fles, dan uwe teere mond gekust.
 Ik min de wyn, Ik min de wyn,
 Want die alleen is al myn lust.

Aan Fillis.

Stem: *Swermer Mars.*

MInd Fillis, Fillis, mind:
 Terwyl nog de bloemen der jeugd op uw kaak,
 Als 't puikje der rozen, Dus geurig staan blozen,
 Dat ge ieder tot lof verbint,
 Fillis, Fillis, Fillis mind.
 Door tyd verslenst de schoonheid als een bloem:
 En dus verliest ook een Nymph haren roem.
 De lust tot het paaren Vergaat met de jaaren:
 Want min is een jeugdig vermaak.
 En als u de liefde in't eynd dan ontsteekt,
 Wanneer u de jeugd en de schoonheid ontbreekt,
 Zo zuld gy de dagen Der jongkheid beklagen.
 Wel boet dan by tyds uwen lust,
 Fillis, Fillis, Fillis kust.

Aan de Zon.

Stem: *Van den Herder Piramus.*

ô! HEld're Zon, 'k zie u langs d'Oosterkimmen
 Wel dag aan dag met uwen wagen klimmen:
 Gy koester vee en veld als ge in het toppunt blinkt:
 Maar 'k zie ook hoe gy in het westen nederzinkt.
 2. ô Eenig oog! 'k zie u niet nederdaalen,

Dan om op nieuws met vollen gloed te praalen,
 Gy daald des avonds neer, dog 's morgens bly te moe
 Zend gy ons wederom uw koesteringen toe.

3. Maar ach! wanneer zal 't noodlot my vergonnen?
 Dat'k wordt verligt door twee vergoode Zonnen?
 Voor't schoon van myn beminde Rozalyne:
 Myn Rozalyne mind met godlyk schoon vercierd,
 Voor wiens bekoorlykheen en toverende gloet,
 Gy, Eenig Werelds Gog, met schaamte wyken moet.

4. Dat al uw glans, dat al uw schoon verdwyne,
 Hoe wel haar deugt nog op haar schoonheid Zeel gevierd.

5. Wanneer g' d'aard verligt met uwe stralen
 Sie ik 't gebloemt op't alderschoonste pralen.
 Maar geene bloem verkwikt op 't ryzen van den dag,
 Gelyk myn Ziel, als ik die Nymph beschouwen mag.

6. Maar myne ziel dwaalt tans in duisternissen,
 Wyl ik den glans van haar gezigt moet missen.
 Zy treurt gelyk een bloem die hare glanssen derft,
 Maar weer ontluikt, zo ras ze uw aanschyn weer verwerft.

7. Ren snel, ô Zon, op dat de vlugge tyden
 Nog veel te traag, nog vlugger heene glyden:
 Op dat ik in den glans van Rozalyntjes oog,
 My altyd spiegelen, en bly vermaken moog.

Aan Climeene.

Stem: Would fate to me Bellinde give.

GAft lot u eens aan my, Climeen,
 Ik leefde steeds met u alleen:
 Ik wenste noit verandering,
 Nog geen grooter,, Nog geen grooter
 Nog geen grooter Zegening.
 2. Myn Lief, zoo gy een Minnaar vind
 Die u met grooter drift bemind.
 Zo wensch ik dat ik't leven derf:
 'k Geef my over,, 'k Geef my over
 'k Geef my over dat ik sterf.
 3. Sta doe dat ik my zelf Climeen,
 Verzaad met uw bekoorlikheen.
 Van d'Eer, van kroon, en gouden staf
 Trek ik bey myn,, Trek ik bey myn
 Trek ik bey myn oogen af.

De verheugde minnaar.

Stem: *Den boer op klompen*

TUigt vlugge Vogels getuigt van myn Liefde
 Groene streeken,, Frisse beeken,
 Tuigt, hoe een bruinetje my grieden:
 't Is d'aanminnige AMARILLIS,
 Die gebiedster van myn wil is
 En my kan behagen:
 En zingt, hoe die Veld godin
 My kroont met hare min.
 ô Vogels, getuigt van myn Liefde,
 2. 't Is AMARIL daar'k myn zinnen op zette:
 Want twee Oogen,, Vol vermogen
 Gloeien in het hoofd dier Bruinette,

Als twee schitterende Zonnen:
 Wie zou die beschouwen kunnen
 En niet teder minnen?
 Al wie eens haar schoonheid ziet
 Haar straks zyn liefde bied.
 Zy is't daar'k myn zinnen op zette.

3. Haar malsche Zoentjes doen my altyd branden:
 Haar twee lipjes, Zyn de klipjes,
 Daar myn vryheid op kwam te stranden.
 Al myn zugtjes, al myn klagjes
 Doet zy door haar lieve lachjes,
 Als een wind verdwynen.
 Als zy my een lonkje bied
 Dan voel ik geen verdriet.
 Haar zoentjes doen my altyd branden.

4. Haar twee bruin oogjes doen my haar beminnen,
 Voor die lichten,, Moet ik zwigten:
 Daar mee kan zy my ook overwinnen;
 Hoe'k'er my ook tegen zette,
 'k Wierd een slaaf van die Bruinette.
 'k Moest haar schoonheid eeren.
 'k Verheug my nu wel te vreên
 In haar bekoorlykheen.
 Haar oogjes doen my haar beminnen.

5. Die schoone kan op myn trouwheid vry rusten:
 'k Zal haar haten,, Nog verlaten;
 Want zy is de bron myner lusten.
 't Ziel-betoverende Bruynetje
 Zal geen vlekje nog geen smetje
 In myn liefde vinden:
 Zy heerscht in myn minziek hart,
 Wyl zy zelfs Venus tart;
 Dus kanze op myn trouwheyd vry rusten.

Klachte aan Cupido.

Stem: *Bedroefde ziel houd op van klaa...gen.*

IS dit de vreugd die gy kunt gee...ven,
 ô! Strenge en wreede Minne-God?
 Neen, neen, beneem my liever 't leeven;
 Want my treft een rampzalig lot.
 Ach! welk een zee
 Van harte wee
 Moet ik, o! droefheid, overvaren!
 Cupido maak my vry,
 Cupido maak my vry,
 Of doe... myn rouw bedaren.

2. Ge ontstaakt uw toorts en minne ton...der
 Aan't schitt'rend oog van AMARANT:
 Dus bragt gy myne vryheid onder;
 Dus staakt gy myne ziel in brant.
 Kwets haar dan mee,
 Of stil myn wee;
 Bevry my van myn mins' gevaaren,
 Of wil, ô! Minnegod!
 Of wil, ô! Minnegod!
 Myn wree...den rouw bedaaren.

Minnezang Tusschen Doris en Amarillis.

Stem: *'k Ging my lestmaal vermeyden &c.*

DORIS.
 KOm herwaards Amarillis,
 Hoe ontvliet gy my dus?

Hoe ontvliet gy my dus?
 Gy doet myn boezem blaaken.
 Laat ik uw lipjes raaken
 Met een dartelen kus.
 Met een dartelen kus.

AMARIL.

2. ô! Voorwerp van myn liefde
 'k Bid u wagt tot flus.
 'k Bid uw wagt tot flus.
 Dan zulje in lusjes baaden;
 Dan kunje uw ziel verzaaden
 Met een klevend gekus;
 Met een klevend gekus.

DORIS.

3. Moet ik zo lang vertoeven
 Eer 'k myn vlammetjes blus,
 Eer 'k myn vlammetjes blus?
 Voogdes van myn gedagten,
 Ik kan zo lang niet wagten;
 Zie daar is een kus.
 Zie daar is een kus.

AMARIL.

4. Laar af, ô! dart'le Minnaar,
 Hoe omhelst gy my dus,
 Hoe omhelst gy my dus?
 Drukt ge ongevraagd de tipjes
 Van myn Coraale lipjes
 Met een dartel gekus,
 Met een dartel gekus.

DORIS.

5. Myn lief ik volg het voorbeeld
 Van de dartele mus,
 Van de dartele mus,
 Die in de linde blaaden
 Zyn lusjes gaat verzaaden
 Met een teeder gekus.

Met een teeder gekus.

AMARIL.

6. Zo volgt ge, ô! Minnaar 't voorbeeld
 Van het Vee, om aldus,
 Van het Vee; om aldus
 Een Meysje te verrassen:
 Maar 'k zal daar welop passen.
 'k Geef u noit meer een kus.
 'k Geef u noit meer een kus.

DORIS.

7. Houd op myn Amarillis,
 Zwyg die woorden, sus.
 Zwyg die woorden, sus.
 Kon dese drift u krenken.
 'k Zal 't dubbelt weder schenken:
 Weiger my slegts geen kus.
 Weiger my slegts geen kus.

AMARIL.

8. Wel aan 't is u vergeven:
 Maar nog eens, wagt tot flus.
 Maar nog eens, wagt tot flus.
 Wanneer de Zonnestraalen
 In't Westen nederdalen,
 Kom dan om een kus.
 Kom dan om een kus.

DORIS.

9. Sprey nu een bed van roozen
 Daar'k myn vlammen op blus.
 Daar'k myn vlammen op blus:
 Nu is myn druk vergeten
 Laat ik u welkom heeten
 Met een minnende kus!
 Met een minnende kus,

Kusje aan Kloris.

Stem: *Fillis ik lach met al uw Eetjes.*

KLoris, uw schoon houd my geboden
 En ik voel myn boezem wonden:
 Uw lief en lodderig gezigt
 Heeft brant in myn ziel gestigt.
 Dees vlam, die my van mynen lust
 Berooft, word door een kus geblust.
 Kom dan Kloris kus my dan
 Kus my, kus my, kus my dan,
 Zo wort myn hert,, Van zyne smert
 Ontslagen en gestelt in rust.

2. Kloris, de kusjes kunnen 't leeven
 Aan een Minnaar wedergeeven:
 Een kusje heelt al zyn verdriet
 En 't schaat aan uwe schoonheid niet.
 Neen, 'tzet die zelve luister by;
 Des keer uw lieve mond naar my.
 Kloris, kom en kus my dan.
 Kus my, kus my, kus my dan,
 Myn Engelin,, Zo word myn min
 Gevoed met Goden lekkerny.

3. Kloris ik bid laat ik de tipjes
 Van uw Carmozyne lipjes
 Nog eens nad'ren met myn mont:
 Dan kus ik myn ziel gezont.
 Ei, schoone geef my toch verlof
 En sla myn zoentjes dog niet of.
 Kloris kom en kus my dan,
 Kus my, kus my, kus my dan.
 U zal een zoen,, Geen hinder doen.
 Een kusje Kloris is maar stof.

Het bedorven huyshouwen.

Stem: *De Boertjes maken vreugd en &c.*

Sint Felten haal hem, die my ried te trouwen
 En heeft geholpen aan een Wyf:
 Want nu, helaas, mag ik myn kop wel klouwen
 Had zy in't Spinhuis haar verblyf!
 Dan was ik van die plaat verlost.
 En wierd van haar niet afgerost.
 Dat Mans verdriet,, Die kwaade Griet,
 Die Booze Geest,, Die niemant vreest,
 Die Proserpyn,, Dat gortig zwyn,
 Die geile strik,, Die al beschik,
 Die kloddermoer,, Dat Ezels voer,
 Die vuyle slet,, Myn vreugd belet.
 ô! Druk! ô! naberouw!

Ziet vrinden zulk een beeld is myn beminde vrouw.

2. Zie 'k haar met Ritzaart stoeyen, ik moet zwygen;

Want spreek ik, zy roept fluks, jou Uil,
 Zwyg, of je zult wat van den opslag krygen:
 Des, snoert me zo terstond den muyl.
 Knor ik dan nog wat op myn Lief,
 Zo roeptze voort, jou Luyendief,
 Roer gy jou snoet,, Nog dronken bloet,
 Jou droogen Jan,, Jou lik de kan,
 Jou Huis-verdriet,, Jou Hipokriet,
 Jannever Broer,, Loop na je moer.
 Jan Sukkelaar,, Jou Leugenaar,
 Jou regte plat,, Loop heen Jan gat.
 Ja vrinden, 't gaat te grof,
 Dat ik moet hooren en nog zwygen als een mof.

3. Gelukkiger dan ik zyn de kinders,
 Die loopen speelen langs de straat:
 Die zyn bevryd van zo veel druk en hinders,

Als my gestaag voor 't voorhoofd slaat.
 De jongens zyn te vreên en wel,
 Vermaken haar met jok en spel
 Den heelen dag,, Met zoet gelag
 En gulle vreugd,, Dat doet hun deugd;
 't Zy met de kloot,, Of met de koot.
 Men springt in't touw,, Dat's myn, dat's jouw;
 Knikknelis huis,, Daar's niemant 'thuis;
 Dat's ook niet slegt, Of hans me knegt:
 Of diergelyk een zaak.
 Dus scheppen zy in een geringe vreugd vermaak,
 4. Pardi, dan moet ik nog de kind'ren wiegen.
 De pokken schend hem, die ze maakt:
 Of anders vangt myn bakhuis deerlyk vliegen,
 Dat alles dreunt en beeft en kraakt:
 Maar hoe veel smert en druk ik ly,
 Ik heb'er nog een voordeel by;
 Als ik langs straat,, Als een soldaat,
 De vreemde luy,, Op't wambes bruy:
 Of over al,, Met groot geschal
 De pypen stel,, Of iemands vel,
 Aan riemen sny,, Ik raak dog vry
 't Zy dat ik vloek,, Of kwesty zoek,
 De droes blyft van myn lyf;
 Dewyl'k zyn zuster heb genoomen tot myn Wyf.

Drinklied.

Stem:

{ *Mars van la Lause.*

{ *Is het niet een groote spyt.*

BAcchus was een Nob'le geest:
 Laat ons Bacchus pryzen;
 Maar Venus is een poes geweest,
 Dat men kan bewyzen.
 'k Zit des liever op een bank

In 't lommer van een Wyngaardrank:
 Ik, Ik, Ik, hou veel van lekk're drank;
 Want by de Wyngod ruikt het fris,
 En Venus stinkt als rotte vis.
 Wel aan! verlaat de laffe min,
 Wel aan! verlaat de laffe min
 En tred de kelder in.

2. Een dronkaart spreekt gelyk hy peinst:
 Dat kan met zien en tasten,
 Maar 't vrouw volk is altyd geveinst,
 Een zoen zou haar belasten.
 Dog als d'een by d'and're staat,
 't Is al van vryen dat men praat:
 En, En, En hoe dat het minnespel gaat.
 Baaden wy ons dan in de wyn
 En belaggen de Minnepyn.
 En geef de zak aan uw Maitres,
 En geef de zak aan uw Maitres,
 Verkiest een volle fles.

3. 't Geen een Vrouwmensch ons nog bied.
 Haar zoetste Minneranken
 Heeft van haar zelven niet:
 Maar moet het Bachus danken.
 Een dronke Vrouw is zegt de wet.
 Een Engelin in't zagte bed.
 Dan, Dan, Dan geeftse ons de regte pret.
 Drinken wy dan naar onsen wensch.
 Wyn alleen verheugd den mensch.
 Ik lach met Venus en de Min,
 Ik lach met Venus en de Min
 En ik tree de kelder in.

Op het afzyn van Rozalyne.

Stem, *Trompet Menuet.*

't WOedend noodlot, dat verbolgen
 Vyandin is van myn luk,
 Schept vermaak my te vervolgen
 En te domp'len in den druk.
 't Heeft plaisier in my te plagen,
 't Stort op my zyn gramschap neer:
 Zal myn Heilzon nimmer dagen?
 Kryg ik nimmer myn begeer?
 Dat de held're gloed dan kwyne
 Van de lieffelyke Zon:
 Want ik mis myn Rozalyne,
 Die myn ziel verquikken kon.

2. Weelig Bosje, groene elzen,
 Mogt ik haar gelyk voorheen
 In uw lommer eens omhelzen
 En my vlegten om haar leen.
 Toen haar Tweeling-Zonnestralen
 My bescheenen met hun gloed;
 En myn ziel deên adem haalen.
 Dog die'k heden derven moet:
 Maar ik zal kloekmoedig hoopen,
 Dat die Zon weer ryzen zal.
 Laat dan 't lot my tegen loopen
 'k Tart dan 't woedend ongeval.

Beede aan Kloris.

Stem:

{ *à Table avec mes Amis.*

{ *Wanneer ik by myn Fillis zit.*

Houd, Kloris, op van uw gekus:
 Want of ik op uw Rozekaaken

Myn heete Minnevlammen blus;
 Meer moet'er zyn, om myn geluk volmaakt te maken.
 Dies hebt gy my immer bemint,
 Dies hebt gy my immer bemint,
 Zo laat my myne bee verwerven:
 En vergun my, dat ik in uw armen moog sterven
 Waarin myn
 Waarin ... myn ziel haar wellust vind.

Doranciers herderszang.

Stem: *Onlangs geleen ging ik bedroefd &c.*

APollo steeg op zynen gouden wagen.
 En purperde de kimmén met zyn gloed,
 Als Dorancier, met eenen Rozenhoed
 Om zynen kruin en een verheugd gemoed,
 Dees woorden zong, van wintjes voort gedragen.
 2. Juicht Herders juicht ik heb den prys gewonnen!
 Ik Zegenpraal in't hart van Amarant,
 Die schoone heeft haar ziel aan my verpant.
 d'Aanminnige stak myne ziel in brand
 Door 't flonkeren van hare tweeling Zonnen.
 3. Wanneer ik aan de kristalyne vlieten
 Myn wollig vee, myn dart'le schaapjes hoé,
 Verzeld zy my, verheugd en bly te moe:
 Dan slaat ze, ô! vreugd aan my een kusje toe;
 Dan mag ik haar omhelzinge genieten.
 4. Dan worden wy door eene drift gedreven!
 Dan worden wy geblaakt door 't Minnevier.
 Al kusschende kroon ik haar met Laurier
 Zy noemd my dan haar lieven Dorancier;
 Ik haar myn Lief en wellust van myn leven.
 5. De lipjes zyn aan gekleefd door 't kussen;

De zielen zyn ontslagen van verdriet,
 Het is de Min, die ons alleen gebied.
 De Min verbind ons aan malkaar. Geen vliet,
 Nog Oceaan kan onze vlammen blussen.

6. Houd op, houd op Ruisschen, hooge Abêelen,
 O! Vlieten, stroomd dog zachjes langs dees kant.
 Gy Nachtegaal, leg uwe stem aan band
 En houw u stil, wanneer ik Amarant.
 Geleegen aan myn zy. naar wens mag streelen.

7. Dus zong de knaap wyl d'Echo zyn gezangen
 Weer kaatste' en meende in 't zingen voort te gaan
 Maar Amarant, gezeten in de blaân,
 Had hem gehoord en stiet hem zachjes aan;
 Des zweeg hy, om haar met een kus te ontfangen.

Tircis en Climene Veld-zang. Op X. Verscheyde Zang en Danswyzen,

Stem: *De Gedagten.*

TIRCIS.

WEL zoete meid,
 Waar wilje nu dus vroegjes heen?
 En gaaje zoo alleen,
 Myn ziel vermaak, Climeen?
 Ik ben verblyd,
 Dat ik u dus van pas ontmoet.
 Wel dat is zeker zoet,
 'k Ga met u, vindje't goed.
 Je weet hoe langen tyd,
 Dat ik u heb gevryd.
 Zeg, wanneer zal 't eens lukken?
 Ik klaag en zugt
 Met ongenucht,
 Uit al myn hart

Van Minne-smart:
 Maarr jy belacht myn pyn
 En hebt den bras van myn. Je weet.

Stem: *De Klapperman.*

Climene.

2 Neen Tircis, dat kan niet bestaan:
 Ik raad u, datje my laat gaan
 Neen Tircis dat kan niet bestaan,
 Wild naar een ander gaan:
 Die gy voortaan uw dienst aanbied
 En u gelooven zal;
 Want of je my bemint of niet,
 Dat scheeld my niet met al.
 Dat mal gelaat
 My niet aanstaat.
 Ik hou niet van de Min;
 Des niet lang praat;
 Maar henen gaat.
 Ik heb in u geen zin.

Stem: *Petite Jalousie.*

TIRCIS.

3 Hoe! zoud gy my dus beloonen?
 Voor myn lang beproefde Min
 Wel dat meenje niet myn schoone;
 Heugt u niet, myn Engelin,
 Hoe ik in opregtigheid
 U myn dienst heb toe gewyd;
 En dat gy
 Wedermin liet blyken.
 Woud ge my
 Nu weer laten kyken?
 Dat is juist niet hups gezeid.

Stem: *Liefste Klaartje &c.***CLIMENE.**

4. Zag ik u niet laast by Kloris staan,
 By 't toepad van de lindelaan;
 Zag, ik u niet laast by Kloris staan
 By 't schynen van de Maan?
 Dat gekus,, en gebrus
 Heb ik netjes afgekeeken:
 En, wat hadje 't druk te spreken
 Met ons Amarant daar flus.

Stem: *De verloope soldaat.***TIRCIS.**

5. Myn alderliefste Herderin
 Gy zyt alleen, die ik bemin:
 En buiten u is 'er geen,
 Die ik zo opregtelyk meen.
 Ik weet'er van Kloris nog Amarant.
 Die zaken die bennen al aan een kant.
 'k Min u alleen
 En anders geen:
 Al zigt ik door't gantsche Land.

Stem: *de Belle Figure.***CLIMENE.**

6. Neen Herder, je kunt maer gaan;
 Uw dingen zyn hier al afgedaan.
 Neen Tircis, je kunt maar gaan,
 't Verveeld my hier langer te staan.
 Ik heb u reeds genoeg gezeid,
 Hoe dat de zaak tans by my leid.
 En.. En.. En dag gy
 Niet op zult doen by my.
 'k Zoek niet te trouwen:
 Ik houw niet van den Echten staat.
 't Mogt my berouwen,

Als 't was te laat.
 Des al uw praaten
 Zal u niet baaten:
 Wil dat vry laten.
 'k Bid u dat gy gaat.

Stem: *Altyt is Kortjakje ziek.*

TIRCIS.

7. Benje dan zo hart van zin,
 Datje niet bent te beweegen?
 Zo versmoor ik in de Min.
 Adieu dan, myn Engelin.
 'k Zal dan al myn Levens tyd
 Eenzaam door het velt gaan zweeven,
 Ach! Ach! met geklag.
 Ben ik myn Climene quyt?
 Waar toe wil ik langer leeven.
 'k Heb dog, tot in Eeuwigheid,
 U myn Liefde toegewyd.

Stem: *Mars van Prins Eugeen.*

CLIMENE.

8. Wel hoe! hy gaat.
 Wel! dus en had ik 't niet gemeend
 Ik hield my kwaad:
 Maar 't hert is niet versteent.
 Ei, Tircis, nog een woord:
 Gy hebt myn ziel bekoord.
 Kom nader Herder wild niet vreezen,
 Ik zal voortaan de uwe weezen.
 Zyt wel te vreen
 Omhels nu Climeen.
 Zie daar is myn hand,
 Tot een onderpand
 Van den Echten band.

Stem: *Alhie auf diesen Plats.***TIRCIS.**

9. Climeen, is't waar of droom;
 Ik nader maar met schroom.
 Is't ernst? lieve Maagd,
 Dat gy my Liefde draagd.
 En zult gy, ô! Climeen,
 Met my in d'echt gaan treen?
 Zo gun, dat ik genaak
 Uw malsche Rozekaak:
 En met een teed'ren kus
 Myn vlam een weinig blus.

Stem: *Blaas op Trompetten &c.***CLIMEEN.**

Ja kus vry, myn Tircis, en weest wel te vreen
 La &c.....
 Ja kus vry, ô! Tircis en weest wel te vreen.
 Standvastige Minnaar omhels uw Climeen
 La &c.....
 La &c.....

BEIDE TE GELYK.

Gy, Nymphjes en Herders, neem deel in ons vreugd
 La &c.....
 Gy, Nymphjes en Herders, neem deel in ons vreugd
 Op dat gy ons voorbeeld haast volgen meugt.
 La &c.....
 La &c.....

Verwyt en Beede aan Rozelyn.**Stem: *Poliphemus aan de Strande.***

IS u schoonheid dan gegeven,
 O! Myn Leeven,

Om myn moorderes te zyn?

't Schynt zo: Rozelyn verheugt zig

En vervreugt zig

In myn ongeneesb're pyn.

2. Ongeneesbaar, niet te blussen,

Als met kussen

Van uw lang benyde mond:

Niet te blussen nog geneezen,

Als voor deezen,

Met een Lonkje t'aller stond.

3. Nu myn Liefde word wat ouder,

Word gy kouder

En gy weigert zelf uw oog

Hebt gy haar door uw bekooren

Eerst gebooren?

Dat zy leeve, nu gedoog.

4. Hoe versmacht en buiten weezen

Te geneezen

Is nochtans myn Minnesmart.

Wilt gy, Zoetert, maar gedoogen,

Dat uw oogen

Straalen door uw mond in't hart.

5 Wat geneezen! adem haalen

Is dat draalen

Slechts, voor myn gewisse dood.

Echter laat ze my verwerven!

'k Wil wel sterven,

Mag ik sterven in uw schoot.

6. Ach! die kleine uitstel-poosjes,

Die de Roosjes

Geven van uw lip en kaak;

Schoon zy maar een wyltje duuren,

't Aller uren

Zyn my een volmaakt vermaak.

7. 'k Voel myn Zieltjen, ondertussen

Dat wy kussen,

Op den oever van uw Lip:
 Wyl ik van u niet kan leven,
 Wil my geven
 Vryheid, dat het binnen slip.
 8. Of vergun aan 't Minnesieltje,
 Dat uw Zieltje
 Zy gesmolten in myn Ziel.
 Goden Minnen niet zo kragtig,
 Schoon vrymachtig,
 Als daar zo de Liefde viel!

Aan Taleta.

Stem:

{ *Toen ik laatst myn Geitjes weide.*
 { *Dianier Vreugd van myn Leeven.*

'k SPotte laatstmaal met uw oogjes,
 Lief Taleta; maar ik zie,
 Dat die Goddelijke boogjes
 Wreeken als de Honingbie
 Die wanneer men zyne raaten
 Al te roek'loos open doet,
 Straks zyn angel uit zal laten
 En vergiftigen ons bloet.

2. Dat, gewent te gaan en keeren
 Door de sluisjes van ons hart,
 Daar de hette doet vermeeren
 Door zyn aangeteegen smart.
 Even ging het met de vonkjes,
 Zo veel pyltjes van den boog,
 Afgeschooten door de lonkjes
 Van uw alverwinnend' oog.

3. 'k Dorst die tarten, 'k dorst die vergen
 Al haar kracht op my te slaan.
 Maar helaas! die Goden tergen,
 Treft haar wisse wraaklust aan.

Uit uw gitjes, uit uw Zonnen,
 Oogjes zyn het immers niet
 Die myn hart verwinnen konnen,
 Vliegt de schigt die my doorschiet.

4. Iets geheims kwam uit de kringen
 Van uw elpen Hemelzaal
 In myn leerzame oogjes dringen,
 Sneller als een blixemstraal:
 Dat zig mengde met de vliesjes
 Van myn teder oogenligt,
 En myn hart voor duizent spiesjes
 Tot een boel heeft opgerigt.

5. Maar ô! schoone, die de partjes
 Navolgt van de Honingbie,
 In het quetsen onzer hartjes,
 Wilt ghy nu ook wel, als die,
 Met den Nectar uwer lipjes
 Iets verzagten van myn smart,
 'k Schenk u voor die lieve tipjes
 Een getrouw en rustig hart.

de Doot van Rozelyns muschje.

Fige Zangwys.

Schreit Minne-goodjes schreit, verdrinkt u in getraan:

't Is met de lieve Musch van ROZELYN gedaan.

Die Musch zo vol bevalligheden

Is 't levens-peesjen afgeknot.

O! Minneduifjes, nat zyn leeden.

O! duifjes, nat zyn overschot.

2. Het was uw ziels vermaak, het was uw grootst plaisier,

O! Lieve ROZELYN, te sollen met die dier:

Zyn flodderwieken kon u streelen.

Zyn dartele vrypostigheid
 Kon uwe Liefde niet verveelen.
 Gy prees zyn minlyk onbescheid.

3. Gelukkig Muschje, dat gewent waart op de borst
 Van myn Zielsvoogdes te dart'len, en uw dorst
 Al pikkende op de smalle tipjes,
 Gelyk een toegedrukte Roos,
 Te lessen van haar malse lipjes
 Met Hemels Nectar en Ambroos

4. O! Doot, ô! Duizentmaal beklagelyke Doot!
 Geeft't Muschjen 't leven weer en tref my met dien schoot.
 O! Muschje vol bevalligheden!
 Ik schrei, maar ik beny uw lot,
 Nu ROZELYN haar oogeleden
 Bevogtigt om uw overschot,

Op een wayer van Kloris.

Stem: *Daar was een Meisje jonk van jaren*

AARDig stafje, teder Wayertje,
 Klein en dartel windezwayertje,
 Ach! was ik in uwe plaats!
 Gy vermoogt de roozetipjes
 Raken van myn KLORIS lipjes;
 Want zy denkt van u niets quaats.

2. Als de Zon haar gulde stralen
 Laat in haar schoone oogjes Daalen,
 Met een schitt'rend flikkerlicht,
 Neemt zy u om zig te weeren;
 En dien roover af te keeren
 Van haar Hemels aangezigt.

3. Waait het wintje wat vrymoedig
 In haar lokjes, zy neemt spoedig

Voor dien snoeper u te baat.
 Schiet een Minnaar op haar ligties
 Uyt zyn oogen minneschigties,
 Gy zyt weer haar toeverlaat.

4. Wil zy eens, uit zoete kuuren,
 Iemant van ter zy begluuren
 Zonder dat zyn oog het merk,
 Zy verschuilt zig in de kniekjes
 Van uw net gevouwen wickjes:
 En begluurt hem in de kerk.

5. Wil zy weer aandachtig weezen,
 Luisterende na het leezen,
 Zy ontplooit uw hallefrond:
 En van aandacht ingenoomen
 Houdt u' zonder iets te schroomen,
 Voor haar lieven Rozemond.

6 Maar wat's dit? klein Windezwayertje
 Olyk Guitje, dartel wayertje?
 Gy besmet het Leliwit.
 Gy besmet het geurig bloosje
 Van haar togedrukte roosje?
 Haar teer montje met uw git.

7. Foei onwaarde, foei trouwlooze:
 Heeft zy daarom u gekoozen,
 Foei, dat partjen is te slegt.
 't Wayertje, van vrees be kroopen,
 Doet zyn zachte vouwtjes oopen
 Op myn scherp verwyte, en zegt:

8. Ik besmette slegts de tipjes
 Van uw KLORIS zuiv're lipjes
 Met wat zwart, op dat gy kond,
 Onder 't zagte kusjes drukken,
 Onder 't Nectar-roosjes plukken,
 Die weer zuiv'ren met uw mond.

9. Wayertje myn hart gaat open,
 'k Voel myn ziel van vreugd be kroopen:

Smet, my smet haar lipjes vry
 Met uw gitzwart 't aller uuren:
 'k prys die zoete minnekuuren,
 Mits het zuiv'ren sta aan my.

10. Aardig strafje, teder wayertje,
 Klein en dartel windezwayertje,
 Blaas de minnevonkjes aan
 In haar hartje, die de Liefde
 Misschien in haar boezem grievede,
 Tot zy ligter laage staan.

11. 'k Sal u dan een autaeer stigten
 In myn hart, en dat verligten
 Met de vlammen myner min.
 'k Zal Poley en mirthe rooken:
 'k Zal u Musschen hartjes kooiken,
 Doen daar duyven oogjes in.

12. Maar zo gy die lieve vonkjes
 Niet doet vlammen, dat haar lonkjes
 My uit Liefde schieten toe;
 Zal ik u in stukjes breeken
 En u in het vuurtje steeken,
 Dat ik in myn boezem vôle.

Roosjes vrees.

Stem:

{ *Echoo hoord myn droeve klagten.*

{ *Schoon Catryn beeld der beelden.*

't NAchtegaaltje, weggedooken
 In het digt belommert woud
 Daar myn Nymphjen onbesprooke
 Zig by een fontein betrouwt,
 Mengde zyn verliefde zangen
 Met het ruissen van die beek;
 Als myn eenig ziels verlangen
 Door zyn stem getroffen leek.

2. Een gelukkige overweeing,
 Die ligt Venus zelve dêe,
 Bragt haar hartjen in beweeging
 En verjoeg haar fierheid mêe.
 Want verrukt vergeetze 't vreezen.
 Zy vergeet te denken, dat
 Zy alleen in 't bosch mogt weezen,
 Laat en verre van de Stadt.

3. Dit quam driftig aangestreeken
 Cupido my zeggen aan;
 Juist als ik wat afgeweeken
 Quam my ROOSJE tegen gaan.
 Vreest gy, zei ik, dan geen gieren.
 Maken u geen Wolven schuw!
 O! neen, zeidze, voor die dieren
 Vrees ik niet, maar wel voor u.

4. Door de minnedrift verwonnen,
 Eenzaam by dit schoone beelt,
 Had ik alles schier begonnen.
 Ach! wat heeft'er aan gescheelt!
 Dat, myn stoutheid als verdweenen
 Om myn yver te voldoen,
 Ik haar hand eens druk en heenen
 Ga, te vreedden met een zoen!

Vergenoeging.

Stem: *Als ik mijn Fillis kussen mag.*

HET blinkend goud nog Konigsrang
 Kan aan myn ziel vernoeging geven:
 Myn eenig heil, myn leven lang,
 Stel ik in rust en vrolyk leven.

2. 'tSy verre dat d'aanstaande tyt
 Myn hart ontroer en doe vervaaren:
 Myn oog wyst, hoe'k myn dagen slyt;

Hoe zeer ik lach met die gevaaren.

3. Dewyl ik nimmer iets bedreef,
Dat oorzaak is van zulke zorgen
Doorbrenge ik d'uurtyes die ik leef,
Als of de Dood niet meer wou borgen.

4. MYN ZIEL, volenden wy dan dus
Die dagen die ons ov'rig blyven!
Druk aan myn montje kus op kus.
Terwyl ik schyn in weeld te dryven

5. Laat ik den Nectar van uw mond,
Als onze Zieltjes zamen spart'len,
Uw zuigen af, opnieuw gewont.
Waar ben ik Lief! gy ziet my dart'len.

6. Iets vreemts bezit myn gantsche leên.
Ik hoor, ik zie, ik denk, ik smaake;
Dog al verwacht en ongemeen.
Zo verre kan uw min my raaken.

7. Ay! laat ons, Lieve CELESTYN,
In dees verrukking al de Jaaren,
Die aan ons leven overig zyn,
Voor eeuwig onze zielen paaren.

8. Voor eeuwig zoo, dat mis-verstant
Nog achterdogt ons nimmer geven
Een ongenoegen, in een stant,
Daar ons genoegen is ons leven.

Kusje.

Stem:

{ *Droefheid moet ons hert niet raken.*
{ *Daar was een Meisje jong van jaren.*

WAarom houdge uw gloeyend bekje,
Lieflyk Hontje, malse gekje,
My zo dartelende voor?
Waarom luikt ge uw geile lichtjes
Hallef toe; en schiet de schichtjes

Door de tedere haartjes door;

2. 'k Wilje' 'k wilje toch niet kussen,
Wreeder dan de wreede Russen,
Harder dan Migdonisch steen:
Die al lachende myn klagten,
In den wint sloeg; en veragten
Kom myn zuchtjes en gebeen.

3. Die my moord met flautjes weig'ren
Als ik voel myn lusjes steig'ren;
Die myn opgekrabde wond,
Door uw stuursheid als gealsemt
En gealoueët, weer balsemt
Met den Nectar van uw mond.

4. Weg, gy stoute, ik wil je haten!
'k Neem 't nu voor en 't kussen laten;
Weg, gy harde, ik ben u moe:
Kus een ander, die zyn lusjes
Voeden wil met uwe kusjes,
Hou dien vry uw bekje toe.

5. Vlucht niet, Lief, ik wil u kussen,
Molliger dan geile Mussen,
Zagter dan het Zwanendons:
Geefze my en niet een ander:
Vlucht niet Engel ik verander.
ACH! DIE KUSJES HOOREN ONS.

Kusje.

Stem: *Echo hoord myn droeve klagten.*

LAet niet toe myn Vroolykheedjes,
Zeilsteen van myn volgzaam hert
Dat het streng'len onzer leedjes
Van het Veil verwonnen werd.
Vat my liever, zielsverlangen,
Vaster, dan de Klimop-rank

Pleeg d'ongaave Abeel te prangen:

Druk my zo myn leven lank.

2. 't Veil sal sterven, wil men 't scheuren

Van d'Abeel waar aan het staat.

Liefje, 't zal ons ook gebeuren

Zo ge u armpjes slippen laat.

Handtjes, Kusjes, Oogjes, Kaakjes

Hebben haakjes als de rank:

ROOSJE Lief, gebruik die haakjes

En omhels me uw leven lank.

Beede aan Cupido.

Stem:

{ *Dit is een bequaam Boskasie.*

{ *Tryn kedaar hoe zal het weezen.*

Minne-goodje, machtig Wichtje,

Geeft me uw vlerkjes van uw Lyf:

Geef me uw boogje met uw schichtje,

Uw vermaaklyk tydverdrijf.

Voor een wyltjen slecht ter leene;

Terwyl gy nog op Hybla blyft,

Laat my vliegen, werwaarts heene

Myn geschaakte ziel my dryft.

2. AMSTELOOGJE heeft verovert

't Volgzaam zieltje met een lonk.

Met haar woortjes zo-betoovert,

Dat het aanstonds met haar gonk.

Maar, die zoete onhandelbare

Graauwt my toe, wanneer ik smeeke

Om een beetje van het hare,

Waarmee ik myn leven queeke.

3. Nu wil ik haar zieltje raken

Met uw pyltje zoo, dat zy

Met haar montje my komt naken

En geneezing bid van my.

Dan zal ik geneezing geven;
 Mits ons zieltjes onder een
 In haar borst gemengelt leven;
 En my mede zyn gemeen.

4. Mits dat zy dan hondert kusjes
 Van myn heusche mond ontfangt:
 En getroffen door die lusjes
 Na een duizent-tal verlangt!
 Mits haar schaamte en stomme reden
 Nodigen myn zuiv're min,
 Dat ik in haar schoone leeden
 My verlustig na myn zin!

Bedreiging aan Cupido.

Stem: *Daar was een Meisje jong &c.*

ONlangs vond ik by der straate,
 Daar met Kloris stont en praate,
 Een Wasch-Minnegoodje staan:
 't Was vry konstig afgegooten,
 Dral van Lyfjen en van kooten:
 Des sprak ik den kraamer aan.

2. Vrientje, wilt gy dat verkoopen?
 Hy doet voort zyn kasjen oopen,
 Voor een stuiver agt of tien,
 Zegt hy, zal ik't konnen geven.
 Nimmer hebje van je leven
 Frayer van dit werk gezien.

3. Maar ik wilje niet bedriegen;
 't Is een boefje, dat kan vliegen,
 En is somtyds quaad van aart:
 Dikwyls kan hy vreugd verwekken;
 Wyzen maakt hy veelyts gekken;
 Ligt ook dat hy u niet spaart.

4. Laat hem weezen zo quadaardig

Als het wil, 't is echter aardig,
 Vrientje, zeg ik, daar's uw geld.
 Maar gy klein en dartel diefje
 Wilt nu maken, dat myn liefje
 Myne min te vreedden stelt.

5. Hondertmaal doet zy my sterven
 Zonder dat ik iets verwerven
 Kan, als grooter brand en pyn:
 Des, zo gy geen vuur kont stooken
 In haar hartje, zulje kooken
 En versmelten in het myn.

Toe-gift.

Byen kryg tegens Cupido.

HET dartel WIGTJE VAN DE MIN
 Bestont eens met een lossen zin,
 De Bytjes te belaagen
 Zyn Moeder had zyn lipjes eens
 Bestreeken met iet ongemeens,
 Dat hem zeer kon behagen.
 En PALES, die hem op dat pas
 Ontmoete, zeide, 't honing was.

2. Hy trekt het pyltje van zyn boog
 En steekt de korf in naar om hoog,
 En maaktze zeer verleegen,
 Die, beezig in haar iever, niet
 Begrypen wie hen dit verdriet
 Komt aandoen allerweegen.
 Haar Koning, die den top bewaart,
 Wordt met den grooten raad vergaart.

3. De Bytjes algemeen gestoort
 Verlangen na het Konings woort
 Om uit den Korf te breeken
 Sy branden vol van wraak, vol lust,

Om dien verstoorder van haar rust
 Op 't pynelykst te steeken.
 Een ieder houd zyn angel rêe
 Tot voorstand van de schoone vrêe.

4. 's Ervaren Konings wys beleid
 Had lange voor de rust gepleit,
 Om zig maar stil te houwen;
 Dewyl op zulken guuren dag
 Een groot gevaar met allen lag,
 Om ligt'lyk te verkouwen.
 Zo lang als men hier binnen blyf,
 Is ieder zeker van zyn lyf.

5. Het oorlogsrot vond weinig baat
 In't overleg van dezen raad:
 Zy sloegen aan het morren.
 Een wyze By, die op dit pas
 Gelaan met Honing en met was,
 Ter korfdeur in quam snorren;
 Sei, BYENBROEDERS ik bevind.
 Het is maar een onnozel kint.

6. De Byen, zonder ietwets meer
 Te luist'ren na haar wettig Heer,
 Bestaan te velt te scheeren.
 Sy vliegen met een grooten drom
 Het Minnewigt zyn oogjes om.
 Hy zoekt zig te verweeren:
 Dog, door haar groot getal ontstelt,
 Verliet hy ras het oorlogs-velt.

7. Een Bytje, dat al t'yv'rig vloog,
 Vervolgt en treft hem boven 't oog;
 En laat zyn angel steeken.
 Hy slaat het, eer het heenen vlood,
 Juist met zyn regter wiekje doot;
 Terwyl het rot, geweeken
 Voor wind en voor een reegendamp,
 Sig weinig kreunt aan deze ramp.

8. De vrees kon naau wat over zyn,
 Of't MINNEWICHTJE voeld de pyn;
 't Fenyn vliegt door zyn aâren
 Hy rukt den angel uit de wond,
 Bekykt hem en zyn lieve mond
 Doet dus zyn hart bedaaren:
 IK KRYG EEN SCHERPEN POOK TOT BUIT!
 EN MAAK ZO ZWAAR EEN OORLOG UIT!

9. Zyn MOEDER, die van verre zag
 Dees fellen kryg, komt met een lag
 Haar Zoontje toegevloogen.
 Hy roept, zo ras hy VENUS ziet,
 De pyn en smert vermindert niet
 Met traantjes in de oogen:
o! Straf, o! straf, dit boos gebroet
Dat my zo wreede pyn aandoet.

10. Ze omhelst hem en zy zuigt de wond
 Die rooder als scharlaken stond,
 Zy stryktze met poleyen.
 Hoe, zeit ze lachend tegens 't Wigt,
 ZULT GY NU OM ZO KLEINEN SCHIGT
 ZO JAMMERLYKEN SCHREYEN?
 ZO OORDEEL EENS, HOE GROOTEN PYN
 UW PYLE AAN DE MINNAARS ZYN?

Bladwyzer.**A.**

AL die nu 't hertje leid in't Bont.	Pag. 9
Ach! wat is 'er in het minnen.	38
Als in dit stil en lieflyk wout.	52
Al die op Vroolykaarts Verjaargety.	58
Afweezen, vol smerte,	60
Ach! Liefje, Myn diefje,	64
Als ik Lieftallig Herderskint.	78
Apollo steeg op zynen goude wagen.	105
Aardig stafje, teder Wayertje,	114

B.

BY Kloris lief op Marsepein ten eeten.	63
Breng my veertjes, Pluimgediert,	85
Breng vliegens Pieterselyloof,	86
Bacchus was een Nob'le geest.:	102

D.

DE Vaale nagt hiel met haar kleed.	27
De misdaad, die my bragt hier in,	42
Dit's Toov'ry! zie al weêr geboogen.	69
De Liefde, die myn boezem voed.	88

F.

Fillis, main doorluchtige Zon.	15
--------------------------------	----

G.

GEbruiken wy, myn Anemone,	11
Galatheetje, de Zeegodin,	16
Geef, geef my uw zuiver hertje.	31
Goedenavond, Jansje,	37
Gezeeten by myn Honingby	69
Ga't lot u eens aan my, Climeen,	95

H.

HOe kan Endimion nog slapen blyven!	51
Houd. Kloris, op van uw gekus:	104
Het blinkend goud nog Koningsrang.	117
Het dartel Wigtje van de Min.	122

I.

IK zag eens 's avonds in de bladen.	19
Ik haat den slaafs en Maagden staat.	25
Juicht, uitgelaten Jeugt,	27
Ik kom jou een reisje vragen,	44
Ik lag zieltogend na myn leven.	77
Ik gaf gister avond myn Kloris een Zoen,	91
Is dit de vreugd die gy kunt gee...ven,	97
Is u schoonheid dan gegeven,	110

K.

KUpido, als hy ter dezer dagen,	14
'k Zag myn Engel onlangs leggen,	18
Kom Manke Smitje maak m'een kroes,	54
Koronis in den bloei van haar onnozel leven.	56
Kussen, kussen, kust dat klink' aan 't zwerk.	66
Kom, Lekkerneusje, repje ras,	68
Kniertje, kom my nu eens kyken,	70
Komt die Minneboeyene dragen.	74
Kloris houd myn hert en ziel gebonden.	75
Kom herwaards Amarillis, Hoe ontvliet gy dus?	97

Kloris, uw schoon houd my gebonden.	100
'k Spotte laatmaal met uw oogjes,	112

L.

Lief Zuchtje, teer en heilig wintje.	32
Lieve Eenzaamheid, wat streeld gy myn gemoet!	49
Lieve Fillis, die my ziet.	53
Lust het U Met volgeschonke glazen,	55
Laat niet toe, myn Vroolykheidjes.	119

M.

MYn ziel heeft nu geen stof tot treuren.	45
Mind Fillis, Fillis mind:	93
Minnegoodje, machtig Wichtje,	120

O.

O Goden! ware ik de eerst ontlooken.	10
O Al te wreede Rozelyn.	16
O Wellust die de Min myn zinnen geeft,	21
O Heug'lyk Uur, nu de min.	41
O Zuivr're Min, Die ziel en zin	41
O! Paris Lief, zoo'k geniet.	64
O Liefde, Liefde, schei eens uit.	81
Op 't piepend groen, ô! Melicerte	82
O! Bacherach!	86
O! Held're Zon, 'k zie u langs d'ooster kimmen	93
Onlangs vond ik by der straate.	121

P.

PRoef Dorinde maar eens de Liefde,	79
Phebus daald des avonds neder,	88

S.

SChreit, Oogjes, schreit u uit!	11
Sujo, Sujo, Kintje slaap,	34
Sus wat zie ik door de blaaden!	40

Sujo, Sujo, Kintje doe.	65
Sint Felten haal hem die my ried te trouwen	101
Schreit Minne-Goodjes schreit, verdrinkt u in getraan:	113

T.

'T Loos gevleugelt Minnewichtje.	15
Terwyl wy van myn Herderin.	20
Terwyl Europa's Braaven.	26
Tircis, eenzaam en verlaten,	46
Toen Kloris zat en sliep op 't groen Kamil bezyen	71
't Hertje, jong en onbedreven,	76
't Helder Maantje.	90
Tuigt vlugge vogels, getuigt van myn Liefde.	95

't Woedend nootlot, dat verbolgen.	104
't Nachtegaaltje, weggedooken.	116

U.

UW bly gelaat, myn Lief, myn Koridon,	13
---------------------------------------	----

V.

Venus is myn Lust en Leven.	17
Vat uw Glas,	52
Vechten, Vechten, vecht als een helt.	67
Volmaakte Kloris luister toe,	72
Vraag toch niet, wat myn treurende oogjes.	81

W.

Welkom, vrolyk uurtje,	33
Wat hoor ik kreunen?	35
Wel! zoetste Meisje van den lande,	42
Wat zie ik ginter.	48
Wel, Kloris, hoe kan 't zyn.	50
Wat mag dat zyn, dat dus myn ziel en zinnen.	57
Wel Jan Buur waar kom hy vandaan?	61
Wat is de werelt slegt!	84
Wel zoete meid,	106
Waarom houdge uw gloeyend bekje,	118

Z.

ZOtje, wat doeje? waar benje? 67

Zyn 'er zo weinig vroome mans, 99

EYND E.